

วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.)

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ปริญญาานิพนธ์

ของ

นฤนุช สุนทรศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151629

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ เชียร์ศรี วิวิธสิริ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ.2544

ปริญญาพันธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ.2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษชุดา หุ่นวิไล กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาตรวจแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดขั้นตอนการทำงาน ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และรองศาสตราจารย์เชียรศรี วิวิธสิริ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า

กราบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำปริญญาานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่ ๆ การศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 16 ที่ได้ให้ความห่วงใย สอบถามถึงความคืบหน้าของปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ตลอดตั้งแต่เริ่ม รวมทั้งให้คำแนะนำโดยตลอด จนสำเร็จ

กราบขอบพระคุณ คุณย่ามาลี บุรณภวังค์ ที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความเมตตา และเป็นทุกสิ่งในชีวิต จนทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จได้ในวันนี้

ขอบคุณคุณอำนวย สุนทรศิริ (บิดา)

ขอบคุณพิเศษสำหรับ คุณจิรศักดิ์ สถาวระ ที่เป็นกำลังใจ กำลังกาย ในยามที่ประสบอุปสรรคนานาประการในการทำปริญญาานิพนธ์ทำให้ผู้วิจัยสามารถมีวันนี้ได้

ขอบใจลูกศิษย์ตัวน้อย ที่เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำงาน

ขอบคุณสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน ซึ่งมีส่วนทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใดๆที่ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จะพึงมี ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาคุณ แต่ บูรพาจารย์และผู้มีพระคุณที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

นฤนุช สุนทรศิริ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	ทัศนะเกี่ยวกับเวลาและการบริหารเวลา	6
	การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	11
	หลักสูตรสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	17
	งานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	24
	การกำหนดประชากร	24
	กลุ่มตัวอย่าง	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4	ผลการวิเคราะห์	28
	การนำเสนอข้อมูล.....	28
	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	28
	การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิ.....	31
	การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้าน.....	40
	การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	44
	การวิเคราะห์สัดส่วนของการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	47
	ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียน.....	51
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	54
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54

บทที่

หน้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	56
การอภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	63
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	70
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของการวิจัย.....	4
2 จำนวนประชากรเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	24
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาและวิชาเอก.....	25
4 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
5 การใช้เวลาเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.)	32
6 การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้านของนักศึกษา.....	41
7 การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	44
8 การใช้เวลาของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน 1 สัปดาห์.....	48
9 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษา.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางในแทบทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นพบและการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาเมื่อจึงทำให้เราต้องมีการปรับตัว และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อจะได้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากการเข้าสู่ยุคเทคโนโลยี ก่อให้เกิดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งทำให้มนุษย์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น จึงรู้สึกว่ามีความน้อยลง ทั้ง ๆ ที่ระยะเวลาที่มีความยาวนานเท่าเดิมทุกยุคทุกสมัย เราจะเห็นว่ายังมีการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเท่าใด มนุษย์เราก็มีภาระที่จะต้องรับผิดชอบมากขึ้น ปัจจัยด้านเวลาจึงมีความสำคัญ การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ในแง่ของความเป็นจริง คนทุกคนมีเวลาเท่าเทียมกันทั้งสิ้น คนที่รู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด จะสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังได้ แต่คนทั่วไปมักจะกล่าวว่า “ไม่มีเวลา” ซึ่งเป็นเพราะการไม่รู้จักบริหารเวลานั่นเอง จึงทำให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่าและไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเวลาได้อย่างเต็มที่

สุขใจ นำมุข (2536:14) ได้กล่าวถึงเรื่องการใช้เวลาของนิสิต นักศึกษาว่า

“ชีวิตที่ประสบความสำเร็จหรือบรรลุผลสำเร็จได้ จะต้องรู้จักใช้เวลาให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เป็นนิสิต นักศึกษา ที่ศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้น นอกจากจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ยังจะต้องใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในด้านส่วนตัว และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการรู้จักแบ่งเวลาและใช้เวลาอย่างเหมาะสมจึงมีความจำเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่ผู้เรียนนั้นจะประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ควบคู่กันไป และจะต้องอาศัยเวลาในการเตรียมตัวอย่างเพียงพอ และสม่ำเสมอ”

การจัดระบบการใช้เวลาอย่างเหมาะสม จะช่วยให้เราสามารถปฏิบัติภารกิจในแต่ละวันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการศึกษา การงาน การพักผ่อน การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตนเองและกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคมและผู้อื่น ทำให้การดำรงชีวิตมีระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น

การใช้เวลาอย่างเหมาะสมจึงเป็นการใช้ชีวิตได้คุ้มค่า สามารถสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ตนเองและสังคมโดยรอบ

ในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่หรือการศึกษานอกโรงเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อยกระดับการศึกษาของตนให้สูงขึ้น ปัญหาที่ควรพิจารณาก็คือ ผู้ใหญ่เหล่านี้จะต้องสามารถจัดสรรและบริหารเวลาของตนเองเพื่อไปใช้ในกิจกรรมการศึกษาได้อย่างเหมาะสม และไม่ให้เกิดความเสียหายกับทั้งการทำงานและการเรียน

ในทางปฏิบัตินั้น นอกจากตัวนักศึกษาเองจะต้องจัดสรรและบริหารเวลาของตนเองแล้ว ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องยังต้องมีความสามารถในการให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการวางแผนการใช้เวลาของนักศึกษาให้เหมาะสมและใช้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย (จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล.2538 :3)

ในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยแห่งความเจริญก้าวหน้า จึงทำให้เวลาในแต่ละวันผ่านไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากคนเรามีกิจกรรมที่จะต้องทำมากมาย ผู้ที่มีการแบ่งเวลาและบริหารเวลาที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งทางด้านการศึกษาและด้านการทำงาน การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาให้เกิดประสิทธิภาพ และการรู้จักแบ่งเวลาในแต่ละวัน จะทำให้มีการใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า แต่การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้นั้น ยังมีไม่มากนัก โดยเฉพาะเรื่องการใช้เพื่อการศึกษาซึ่งจะศึกษาว่านักศึกษาระดับต่าง ๆ มีการใช้และการวางแผนด้านเวลาเป็นอย่างไรและการใช้เวลาที่เหมาะสมนั้นควรเป็นอย่างไร งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาส่วนมากมักจะศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่าง ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาทั้งระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เวลาเพื่อการศึกษาและเพื่อพัฒนาตนเอง

ผู้วิจัยให้ความสนใจเกี่ยวกับการใช้เวลาหรือการบริหารเวลาของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่ต้องประกอบอาชีพด้วยแล้วใช้เวลาที่ว่างจากงานประจำ มารวมกิจกรรมการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิให้กับตนเอง กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยให้ความสนใจได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคพิเศษในสถาบันราชภัฏ เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ใช้เวลาในการประกอบอาชีพในตอนกลางวันและศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนเองในช่วงเย็น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักศึกษา จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษา และทราบถึงปัญหาในการจัดสรรเวลาของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยตั้งความมุ่งหมายเฉพาะเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา ที่ใช้เวลาว่างจากการประกอบอาชีพเข้ารับการศึกาเพื่อเพิ่มวุฒิให้กับตนเอง
2. เพื่อศึกษาศึกษาการใช้เวลาในการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเองด้ยการศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ
3. เพื่อวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การประกอบอาชีพ การศึกษาโดยตรง และการศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อมวลชนต่าง ๆ
4. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงสัดส่วนการใช้เวลาของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมประจำวัน เช่นการประกอบอาชีพ การใช้เวลาเพื่อการศึกษา การใช้เวลาในการศึกษาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษาและการแนะแนวในการบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ ผู้สอน ผู้บริหาร ในการแนะนำ และส่งเสริม รวมทั้งแก้ไขการใช้เวลาของนักศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบริหารเวลาของนักศึกษาที่ใช้เวลาในการเรียนและการประกอบอาชีพ จะได้มีการจัดสรรเวลาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และการศึกษาให้มากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 1,616 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของการวิจัย

สาขาวิชา	วิชาเอก	จำนวนนักศึกษา		
		ชาย	หญิง	รวม
สาขาวิชาการศึกษา	-วิชาเอกการบริหารการศึกษา	12	26	38
	-วิชาเอกเทคโนโลยี	35	12	47
	-วิชาเอกศิลปศึกษา	17	20	37
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	-วิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	112	31	143
	-วิชาเอกสุขศึกษา	12	22	34
สาขาวิชาศิลปศาสตร์	-วิชาเอกการจัดการทั่วไป	303	1014	1317
	รวม	491	1125	1616

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสำหรับการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การใช้เวลาของนักศึกษา โดยจำแนกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. การใช้เวลาสำหรับกิจกรรมเพื่อการศึกษาโดยตรง ได้แก่

- กาลเวลาที่เรียนในชั้นเรียน
- การค้นคว้าในห้องสมุด
- การทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2. การใช้เวลาในการกระทำกิจกรรมประจำวัน ได้แก่

- การประกอบอาชีพการงาน
- การทำงานบ้าน
- การพักผ่อน
- กิจกรรมสังคม

3. การใช้เวลาในการเพิ่มพูนความรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้แก่

- การดูโทรทัศน์
- การฟังวิทยุ
- อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ภาคเรียนที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ภาคพิเศษ (กศ.บป.) หมายถึง การศึกษาที่ใช้เวลาว่างในช่วงเย็นมาศึกษาหาความรู้และใช้เวลาในภาคกลางวันประกอบอาชีพ หรืออาจจะไม่ประกอบอาชีพก็ได้
3. การใช้เวลา หมายถึง การจัดสรรเวลาของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ 2 ประการ ดังนี้
 - 1) การใช้เวลาสำหรับกิจกรรมเพื่อการศึกษาโดยตรง หมายถึง การเรียนจากในชั้นเรียน การค้นคว้าจากห้องสมุด การอ่านหนังสือทบทวนความรู้ การทำรายงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 2) การใช้เวลาในการกระทำกิจกรรมประจำวัน หมายถึง การใช้เวลาในแต่ละวันกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การประกอบอาชีพ การทำงานบ้าน การพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรมสังคมต่าง ๆ
 - 3) การใช้เวลาในการเพิ่มพูนความรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การอ่านหนังสือและนิตยสารต่าง ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับเวลาและการบริหารเวลา
2. การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
3. หลักสูตรสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
4. งานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ทักษะเกี่ยวกับเวลาและการบริหารเวลา

การใช้เวลานับว่าเป็นปัญหาสำคัญของนักศึกษา ยิ่งเรียนสูงมากเท่าใดยิ่งต้องใช้เวลามากขึ้นเท่านั้น ทำให้รู้สึกว่าเวลาที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอ แต่มีบุคคลไม่น้อยที่ไม่เห็นคุณค่าของเวลาใช้เวลาไปอย่างไม่มียุทธศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถจับต้องได้เหมือนทรัพยากรอื่น ๆ (วรเทพ สวัสดิ์ และคนอื่น ๆ ม.ป.ป. : 6)

1. ความหมายและประเภทของเวลา

เวลามีความสำคัญต่อเรามาก เพราะเวลาเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่ใช้ตัดสินใจคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโต เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนเป็นตัวกำหนดพัฒนาการของมวลสรรพสิ่งในโลกของเรา (วิวัฒน์ พวงมะลิ . 2533 :17)

เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดที่คนเรามี เวลาเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าเงิน ดังนั้นเราควรจะใช้เวลาที่มีอยู่ให้มีคุณค่าและใช้อย่างระมัดระวัง เวลาเป็นสิ่งที่มีความยิ่งเพราะ เวลาที่มีจำกัด, ไม่มีใครสามารถซื้อเวลาเพิ่มได้ไม่ว่าจะร่ำรวยเพียงใด, เราไม่สามารถเก็บเวลาไว้แล้วนำมาใช้ใหม่ได้, เราไม่สามารถทำให้เวลาเพิ่มขึ้นได้ (ปรีดา ลิ้มถวิล , 2537:5-6)

แอดเลอร์ (นิธิพัฒน์ เมฆขจร.2540 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Adler.1955 : 9-17) ได้ให้ความหมายของเวลาว่า เป็นการยากที่จะหาคำตอบได้ว่าเวลาคืออะไร เพราะเวลาเป็นลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ คนเรามีชีวิตอยู่ในแม่น้ำแห่งเวลา เวลาไหลผ่านเราไปเหมือนกระแสน้ำ คนเรามีสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำหลายอย่าง แต่เรามีเวลาไม่พอที่จะทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง บางครั้งเราอยากใช้เวลาหยุดนิ่งแต่เวลาจะไม่หยุดนิ่งรอใครเลย เราสามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือน ๆ อย่างเดียวกันได้ แต่เราไม่สามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือนกันของ

เวลาได้ เวลาเคลื่อนที่ไปตลอดเวลาและเคลื่อนไปใน ทิศทางเดียวกันเท่านั้น คือ จากอดีต เป็นปัจจุบันและเป็นอนาคต

รัชนี ลาซโรจน์ (2527 : 100) กล่าวว่า การใช้เวลาของคนนั้นสามารถจำแนกออก เป็น 4 ทางได้แก่

1. เวลาที่ใช้ในการทำงาน คือ เวลาที่ใช้ประกอบอาชีพ หากเป็นนักเรียนนักศึกษา ก็คือ เวลาในการเรียนหนังสือ

2. เวลาที่ใช้ในการนอนหลับ

3. เวลาเพื่อการทำกิจวัตรประจำวัน

4. เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2528 : 8) ได้แบ่งลักษณะการใช้เวลาออกเป็น 6 ประเภทตาม กิจกรรมหลัก ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่

1. กิจกรรมอาชีพเป็นการใช้เวลาเพื่อเลี้ยงปากท้อง และปัจจัยการครองชีพของตนเอง และครอบครัว ประมาณ 6 ชั่วโมง หรือ 1 ใน 4 ของเวลาในแต่ละวัน

2. กิจกรรมครอบครัว เป็นกิจกรรมที่จะต้องใช้เวลาเพื่อความ สุขสมบูรณ์ สงบสุข ความมั่นคง ทั้งนี้รวมทั้ง การอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวด้วย

3. กิจกรรมของชุมชน เป็นการใช้เวลาเพื่อความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือ แก่องค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน เช่น การร่วมกิจกรรมทางศาสนา การพัฒนาชุมชน กิจกรรมเพื่อความมั่นคง และอื่น ๆ

4. กิจกรรมการพักผ่อน และการสังคม เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลามากที่สุด เช่น นอน วันละประมาณ 8 ชั่วโมง นอกจากนั้นยังเที่ยวเตร่ ดูหนัง ดูละคร วิดีโอ โทรทัศน์ ฟังเพลง ซึ่งบางคนใช้มากจนกระทั่งกระทบกระเทือนเวลาที่จะต้องทำกิจกรรมอย่างอื่น

5. กิจกรรมส่วนตัว บุคคลต้องมีเวลาเป็นส่วนตัว เช่น การสวดมนต์ภาวนา นั่งสมาธิ ทำผม ตัดเสื้อผ้า และอื่น ๆ

6. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ เราต้องอุทิศเวลาส่วนหนึ่งให้กับสุขภาพของเรา เช่น ตรวจ ร่างกาย การรักษาความเจ็บไข้ การออกกำลังกาย คนส่วนมากจะใช้เวลาในส่วนนี้น้อย หรือ ให้ความสำคัญลำดับสุดท้าย

9510
ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (ทรงกลด อภิมณฑ์รักษา.2528 : 29-31 ; อ้างอิงจาก ขจรศักดิ์ หาญณรงค์.2549 : 5-8) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเวลาไว้ 9 ประการด้วยกันคือ

1. เวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ถ้าจะเปรียบเทียบกับระหว่างทรัพยากร การบริหารด้วยกันแล้ว เวลาถือว่าเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด จำกัดยิ่งกว่าคน เงิน หรือวัสดุ สิ่งของ เพราะทรัพยากรเหล่านั้น เราอาจจะหามาเพิ่มเติมได้จากที่มีอยู่ ไม่ว่าจะโดยทางใด

ทางหนึ่ง แต่สำหรับเวลาแล้ว วันหนึ่งเรามีเวลาให้ใช้ได้เพียง 24 ชั่วโมง หรือ 1,440 นาที ไม่ขาดไม่เกินและไม่มีหนทางที่จะหาเวลามาเพิ่มเติมได้มากกว่านี้เลย

2. เวลาเป็นทรัพยากรอย่างเดียวกับที่ทุกคนมีอยู่เท่ากัน คุณลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเวลาคือ ทุก ๆ คนจะมีเวลาเท่ากัน ในทุก ๆ วันเท่าที่คนอื่นจะมีได้ ไม่ว่าจะคนนั้นจะร่ำรวยหรือยากจน จะเป็นคนฉลาดหรือคนโง่ แต่เขาทุก ๆ คนก็มีเวลาเท่ากัน ไม่มีใครมีเวลามากกว่าที่เรามี สิ่งที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเวลาคือใครจะใช้เวลาได้ดีกว่ากัน

3. เวลาเป็นทรัพยากรที่ไม่มีสิ่งอื่นใดทดแทน ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วคงต้องยอมรับว่าไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะมาทดแทนเวลาได้ เราอาจจะประหยัดเงินโดยไม่ใช้มันเลย หรือถ้ามีเงินไม่พอก็อาจเอาของหรือวัตถุอย่างอื่นได้ เอาเงินไปหาซื้อวัสดุสิ่งของได้ในบางกรณี ถ้าไม่มีเงินซื้อสิ่งของก็อาจใช้แรงงานทดแทนได้ จะเห็นได้ว่าในบรรดาทรัพยากรอย่างอื่นนั้นอาจใช้แทนกันได้หมดทุกอย่าง แต่สำหรับเวลานั้นไม่มีอะไรเลยที่จะมาทดแทนได้ ไม่มีใครสามารถเอาเงินซื้อเวลาให้ได้มากกว่าที่เขา มีอยู่ ไม่ว่าจะร่ำรวยแค่ไหน จะหาซื้อมาโดยราคาแพงแค่ไหน หรือในทางตรงข้าม แม้ว่าบางคนอยากจะขายเวลาก็จะไม่มีทางใดเลยที่จะทำให้เวลาที่เขามีอยู่น้อยกว่าเท่าที่มีอยู่

4. เวลาจะผ่านไปข้างหน้าตลอดเวลา จะผ่านไปเรื่อย ๆ และไม่มีวันกลับมาอีก เราไม่อาจเก็บเวลามาใช้ได้อีกเมื่อมันผ่านพ้นไปแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นและผ่านพ้นไปกับกาลเวลา จะกลายเป็นอดีตที่ไม่มีใครสามารถเรียกกลับได้อีก นอกจากนั้นการเคลื่อนที่ของเวลาจะเป็นไปในอัตราคงที่สม่ำเสมอตลอดเวลา ไม่มีใครสามารถเร่งเวลาให้เร็วขึ้นหรือหยุดเวลาให้อยู่กับที่หรือให้เวลาเคลื่อนที่ให้ช้าลงกว่าที่เป็นจริงได้เลย

5. การกระทำทุกอย่างต้องใช้เวลา ในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเราอาจจะไม่ใช่ทรัพยากรอย่างอื่นได้ เช่น คน เงิน หรือวัสดุ แต่จะไม่มีทางเป็นไปได้เลย ที่จะเกิดการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นโดยไม่ใช้เวลา แม้กระทั่งการนอนหรือการพักผ่อนร่างกายก็จะต้องอาศัยเวลา จึงอาจกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ว่าทุกอย่างต้องใช้เวลา แม้แต่การนั่งเฉย ๆ เวลาก็ยังจะผ่านไปเรื่อย ๆ การใช้เวลานั้นไม่มีข้อจำกัดหรือข้อกำหนดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของตนเองว่าจะใช้อย่างไร สิ่งที่เป็นข้อกำหนดอาจจะเป็นทางเลือกการกระทำเท่าที่จะมีให้เลือก แต่ไม่ใช่ตัวเวลาเอง

6. คนเรามีการคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาที่แตกต่างกันแม้ว่าอัตราการเคลื่อนไปของเวลาจะอยู่ในลักษณะเดียวกันและจะเป็นเช่นนั้นไปเรื่อย ๆ ไปก็ตาม ถ้าไม่ดูนาฬิกาคนเรามากจะคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาแตกต่างกัน สำหรับคนที่อยู่ในฐานะลำบากอาจจะมีความรู้สึกว่านาฬิกาหนึ่ง ๆ ช่างผ่านไปช้าเหลือเกิน แต่เราถามหนุ่มสาวที่เป็นคนรักกันและกำลังคุยกัน เขาทั้งสองจะรู้สึกว่าชั่วโมงหนึ่ง ๆ ช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว

7. เวลาที่มีค่ายิ่งกว่าทองหรือมีความสำคัญยิ่งกว่าเงิน เพราะเงินทองเมื่อสูญเสียไปแล้วสามารถหามาทดแทนใหม่ได้ แต่เวลาไม่สามารถหามาทดแทนได้

8. เวลาที่มีความเกี่ยวพันกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันย่อมจะเกิดผลที่แตกต่างกันเสมอ นั่นคือ เมื่ออดีต ปัจจุบัน และอนาคต การปรับตนให้สอดคล้องกับเวลาคือการปรับตามเหตุการณ์จะทำให้เป็นคนทันสมัยไม่คร่ำครึ

9. เวลาสามารถวัดได้แน่นอนเป็นวินาที นาที ชั่วโมง เวลาจะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

ยูริส (Uris. 1970 : 16) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะที่ต้องใช้เวลาแตกต่างกันดังนี้

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย

2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร

3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะรอไว้ทำภายหลัง หรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาเรื่องนั้น ๆ ได้เต็มที่

สุขใจ น้ำมุด (2536 : 44) ได้แบ่งประเภทของการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ทั้งหมด 3 ประเภทดังนี้

1. การใช้เวลาเพื่อการทำงานอาชีพ ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อประกอบอาชีพให้เกิดรายได้สำหรับเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัว

2. การใช้เวลาเพื่อสุขภาพร่างกาย ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อรับประทานอาหารนอนพักผ่อน ออกกำลังกาย และอื่น ๆ จะทำให้สุขภาพแข็งแรง และประหยัดค่าหมอ

3. การใช้เวลาว่าง ควรใช้วันละ 4 ชั่วโมง เพื่อการพักผ่อน บันทึกลง ทำงานอดิเรก จะทำให้มีผลดีทางด้านอารมณ์ จิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดรายได้บางส่วนด้วย

2. การบริหารเวลาและการใช้เวลาว่าง

บลิส (Bliss . 1976: 120-122) เสนอเทคนิคการใช้เวลาไว้ 10 ประการ

1. วางแผนการใช้เวลา เพื่อป้องกันการดำเนินงานอย่างสับสนและควรวางแผนการใช้เวลาอย่างต่อเนื่อง

2. ตั้งสมาธิ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดเวลา

3. ควรจะมีการพักเมื่อทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน เพื่อจะได้ไม่เกิดความเครียด และ ประสิทธิภาพในการทำงานจะได้ไม่ลดลง

4. อย่าเป็นคนทำงานให้สมบูรณ์แบบ เพราะจะทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุ ควรทำงานให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่

5. จัดการทำงานอย่างมีระบบก่อนและหลัง

6. ให้ปฏิเสธการรับงานทุกชนิด ควรทำงานแต่พอประมาณ มิฉะนั้นจะทำให้งานประจำวันต้องหยุดชะงักหรือลดน้อยลง

7. ไม่ควรผัดวันประกันพรุ่ง เพราะจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

8. ควรสะสมงานที่ค้างค้างอยู่ให้หมดไป ไม่ควรสะสมงาน เป็นการปรับปรุงงานไปในตัวและเป็นการประเมินงานด้วย

9. ควรมอบงานให้ผู้อื่นได้ทำด้วย เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ และประหยัดเวลาในการทำงาน

10. อย่าเป็นคนบังงานทำงานโดยไม่มีกรพักผ่อน เพราะนอกจากจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงแล้วยังทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

มงคล สันฐิติวิฑูร (2531 : 75-76) กล่าวถึงการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพได้แก่

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของงานว่าจะทำเพื่ออะไร และมีวิธีที่จะทำงานให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างไร

2. กำหนดงานที่จะทำในแต่ละวัน มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าควรจะต้องทำอะไรจะได้ไม่เสียเวลาในการทำงาน

3. ใช้เวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างที่สุด ติดตามงานที่ทำ มีการศึกษา ประเมินผลและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขปัญหาอยู่เสมอ

4. พยายามทำงานให้สำเร็จในครั้งเดียว ไม่ควรทำงานซ้ำซ้อนหลายครั้งหลายครา เพราะจะทำให้เสียเวลาในการทำงานหลายครั้ง

5. พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา อย่าเป็นคนผัดวันประกันพรุ่งเพื่อเราจะได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

กอดบีและปาร์คเกอร์ (Godbey and Parker.1972 : 180-181) กล่าวว่า การใช้เวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่บุคคลจะได้ใช้เวลาเพื่อตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากหมดภาระหน้าที่จากการทำงานประจำ หรือกิจกรรมที่จะต้องทำประจำแล้ว ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่จะทำให้พวกเขาเกิดความเพลิดเพลินและมีความสุข ดังนั้นการใช้เวลาว่างจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน

สมบัติ กาญจนกิจ(2535:28) ให้คำจำกัดความของเวลาว่างดังนี้

เวลาว่าง คือ สัดส่วนเวลาของบุคคลที่ไม่ได้ใช้เวลาในการทำงาน เข้าร่วมกิจกรรมอย่างอิสระตามความพึงพอใจของตนเอง

รัฐญารัตน์ วงษ์สมัย (2542:16-23) ได้แยกประเภทของการใช้เวลาว่างดังนี้

1. การใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ได้แก่ การประกอบกิจกรรมกีฬาทั้งกีฬาในร่ม และกีฬากลางแจ้ง หรือการเล่นที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย การเต้นรำตามจังหวะเพลง

2. การใช้เวลาในการทำงานบ้าน ได้แก่ การใช้เวลาในการช่วยทำงานภายในบ้าน การเตรียมอาหาร ทำความสะอาดบ้าน ซักรีดเสื้อผ้า

3. การใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ ได้แก่ การใช้เวลาในการสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อแลกกับรายได้พิเศษ เช่น การประดิษฐ์สิ่งของขาย การขายของ การปลูกผักขาย

4. การใช้เวลาว่างในการทำงานอดิเรก ได้แก่ การอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ท่องเที่ยว สะสมสิ่งของต่าง ๆ วาดรูประบายสี เลี้ยงสัตว์

5. การใช้เวลาว่างในด้านการเรียน ได้แก่ การใช้เวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การอ่านหนังสือ

การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

จากรายงานการสำรวจการใช้เวลาของประชากรที่นอกเหนือจากการทำงานและปฏิบัติภารกิจประจำวันของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า การใช้เวลาในหนึ่งสัปดาห์ของประชากรทั่วราชอาณาจักรที่นอกเหนือจากการทำงานและปฏิบัติภารกิจประจำวันนั้น ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ร้อยละ 90.4 ใช้เวลาในการฟังวิทยุ ร้อยละ 50.4 อ่านหนังสือและพบปะสังสรรค์ ร้อยละ 26.0 และเล่นกีฬา ร้อยละ 21.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ.2540 : 25-28)

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงการใช้เวลาของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ในแต่ละกลุ่มอายุ จะพบว่ามีความแตกต่างระหว่างวัย คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จะใช้เวลาเพื่อการบันเทิง มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ คือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ ชมมหรสพต่าง ๆ เดินเล่นตามศูนย์การค้า และออกกำลังกาย ส่วนกลุ่มประชากรอื่น ๆ มักจะใช้เวลาในการทำงานอดิเรก และพบปะสังสรรค์กัน

เวลาเพื่อการเรียน

กนก จันทร์ขจร (จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล.2538:14-16 ; อ้างอิงมาจาก กนก จันทร์ขจร.2532 : 14-16) กล่าวถึงการปฏิบัติตนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้

1. สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน
2. ตั้งความหวังในการเรียน เพื่อเป็นหลักการและเหตุผลที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน

3. รู้จักการแบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วน เช่น แยกเวลาเรียน เวลาเล่น เวลาพักผ่อน ออกจากกัน จะได้ไม่เกิดความสับสนในการเรียน
4. จัดตารางการเรียนประจำวันให้ถูกต้อง เรียนให้เต็มความสามารถ
5. ใช้คาถาการศึกษา คือ สุ จี ปุ ลิ คือ ฟัง คิด ถาม เขียน
6. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ถ้าสงสัยให้ถามครู ค้นคว้าในห้องสมุด หรือถามจากเพื่อน ไม่ควรเก็บความสงสัยหรือความไม่เข้าใจไว้ เพราะจะทำให้เรียนไม่ต่อเนื่อง
7. ขยันหมั่นเพียรอยู่เป็นนิจ ทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดให้สม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความคิด ความจำ ความชำนาญ และประสบการณ์
8. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราอื่น ๆ หรือจากตำราในห้องสมุด โดยเฉพาะการหมั่นทำข้อสอบในปีที่ผ่านมา ๆ มาจะทำให้เรารู้แนวข้อสอบและมีความมั่นใจในการสอบ
9. เรียนรู้หลักการอ่าน การศึกษาค้นคว้าซึ่งใช้ได้กับการเรียนทุกวิชา
10. ต้องทำการบ้านทันทีที่มีเวลา และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ครบถ้วน และฝึกซ้อมทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในช่วงเวลาหลังจากเลิกเรียน และหลังจากรับประทานอาหารควรมีการพักผ่อน เช่น การฟังวิทยุ หาข่าวความรู้เพิ่มเติม
11. อ่านบททบทวนบทเรียนก่อนนอน และจัดตารางเรียนในวันถัดไป
12. มีสมาธิในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนและติดตามการร่วมกิจกรรม มีการซักถามหรือแลกเปลี่ยนความคิดกับครู มีการจดบันทึกเพื่อกันลืม

เวลาในการประกอบอาชีพ

วินัย สายหงษ์ (2532 : 61-65) กล่าวถึงการใช้เวลาเพื่อการประกอบอาชีพว่าในปัจจุบันนั้นการว่างงานของคนในชาติมีจำนวนมากขึ้น เพราะการขาดทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ซึ่งแนวคิดในการศึกษาเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพ หรือการมีงานทำ ดังนี้

1. คนเรามีโอกาสประกอบอาชีพได้มากขึ้น หากเริ่มต้นทำจากสิ่งที่มีอยู่
2. การประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีทักษะทางช่างเสมอไป เพราะทุกอย่างฝึกฝนได้
3. การคิดเป็น เป็นการนำไปสู่การพัฒนาอาชีพที่ดีต่อไป
4. การประกอบอาชีพต้องขึ้นอยู่กับพื้นฐานความต้องการของสังคมด้วย
5. นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อพัฒนาให้เกิดอาชีพ
6. รู้จักใช้ข่าวสารข้อมูลและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ

เวลาในการศึกษาจากสื่อ

ในปัจจุบันสื่อมวลชนมีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เพราะสื่อมวลชนเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน ให้ความรู้ ความบันเทิง ข่าวสาร นอกจากนี้บุคคลที่ไม่สามารถศึกษาได้จากสถานศึกษาโดยตรง ก็สามารถจะใช้สื่อมวลชนนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนได้

สุนทร โคตรบรรเทา (2526:112-113) ได้จัดแบ่งประเภทของสื่อมวลชนไว้ในสื่อสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน สรุปได้ดังนี้คือ

1. สิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่นป้ายโปสเตอร์ แผ่นปลิว แผ่นพับติดผนัง
2. วิทยุ วิทยุเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพราะสามารถไปถึงคนจำนวนมากและรวดเร็ว
3. โทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่ให้ความรู้และความบันเทิง เพราะมีทั้งรูปภาพและเสียง ให้ความรู้แก่ประชาชนได้มาก

สื่อวิทยุ

ชม ภูมิภาค (2515: 17 - 32) กล่าวไว้ว่า วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อเพื่อการศึกษาใน 3 ลักษณะคือ

1. เพื่อการศึกษาในระบบโรงเรียน ด้วยการจัดทำรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อเป็นอุปกรณ์การศึกษาในโรงเรียนขึ้น โดยจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับหลักสูตร ประมวลการสอน และวิธีสอน เป็นบริการการศึกษาที่จัดส่งถึงมือผู้ใช้คือตัวครูและนักเรียน
2. เพื่อศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้วยการจัดรายการสำหรับกลุ่มผู้ฟังที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ให้การศึกษาทั้งที่เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบ และการศึกษาแบบกลุ่มสนใจเฉพาะเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชีพ การพัฒนาวิถีชีวิตและสภาวะแวดล้อม
3. เพื่อการศึกษาประชาชน ด้วยการจัดรายการมุ่งให้ความรู้ทั่วไป ให้คำแนะนำและกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในเรื่องการเกษตร การอนามัย การทำมาหากิน การปกครอง และความเป็นพลเมืองดีของมวลชน

แมคคาวน์ (Mckown .1949 : 294 -303) ได้กล่าวถึงคุณค่าของวิทยุต่อการศึกษา ดังนี้

- 1) วิทยุสามารถนำเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไปสู่ผู้ฟังได้อย่างรวดเร็ว
- 2) วิทยุทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกร่วมไปกับรายการที่ฟัง
- 3) วิทยุสามารถเร้าอารมณ์ของผู้ฟัง
- 4) วิทยุมีราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อบริการอื่น ๆ

5) วิทยุสามารถนำเอาบุคลากรอื่น ๆ มาสู่ผู้ฟังได้

6) วิทยุช่วยแก้ปัญหาในเรื่องความห่างไกลระหว่างแหล่งวิชากับผู้เรียน และให้ประสบการณ์ใหม่ ๆ แก่ผู้ฟังอยู่เสมอ

คุณลักษณะที่ดีของสื่อสารมวลชนประเภทวิทยุ (ชม ภูมิภาค.2515: 17 - 32)

1. มีความรวดเร็วทันเหตุการณ์
2. สามารถเอาชนะในเรื่องระยะทาง
3. ทำให้คนฟังรู้สึกเหมือนกับว่าตนเองมีส่วนร่วมอยู่ในโครงการ เรื่องราว หรือเหตุการณ์นั้น ๆ

4. สามารถก่อให้เกิดอารมณ์ จึงเป็นแรงหนึ่งในการสร้างทัศนคติการสอนให้คนได้รับความรู้ได้อย่างไม่ยาก

5. สามารถจะนำเอาผู้เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ มาพูดให้ผู้ฟังจำนวนมาก ๆ ฟังได้

6. สามารถใช้สอนทักษะได้ กระตุ้นให้คนเกิดความสนใจ และเสนอทักษะที่ไม่ยุ่งยากสามารถให้คนปฏิบัติได้

7. เป็นเครื่องมือในการให้การศึกษาแก่ผู้ใหญ่ ที่ไม่มีโอกาสไปเรียนในโรงเรียนได้ เป็น อย่างดีในทุกด้าน

8. เป็นเครื่องมือให้คนเห็นความสำคัญของปัญหา โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมทำให้คนพยายามทำกิจกรรมนั้นให้ได้ผลดีขึ้นเรื่อย ๆ ไป และทำให้วิธีการนั้นเป็นที่ยอมรับปฏิบัติอย่างถาวร

9. เป็นเครื่องมือเชื่อมต่อระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน ประชาชนสามารถทราบข่าวคราวเรื่องราวจากเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ก็ทราบและเข้าใจปัญหาของประชาชน

10. การที่วิทยุสามารถเสนอเรื่องราวความคิดเห็นของคนต่าง ๆ ตลอดเวลา แม้กระทั่งการโฆษณาสินค้า จะทำให้คนฟังกลายเป็นคนคิดเป็น

ลักษณะของวิทยุกระจายเสียงที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาและการสอน (บุญเกื้อควรรหาเวช . 2539 : 47-48)

1. สะดวกในการสื่อสาร สามารถส่งความรู้ได้อย่างรวดเร็วต่อคนจำนวนมากในทุกส่วนของประเทศ ถึงครูและผู้รับจะอยู่ไกลกันก็ไม่มีปัญหา ครูที่มีชื่อเสียงสามารถที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนจำนวนมาก อยู่ในห้องรับแขกก็สามารถเรียนได้

2. ความเป็นจริงรายการวิทยุสามารถที่จะเอาเหตุการณ์จริง ชีวิตจริง คนจริง เข้ามาสู่ห้องเรียนได้ซึ่งครูไม่สามารถทำได้

3. คุณสมบัติทางเทคนิค วิทยุสามารถใช้เทคนิคทางการจัดรายการที่สามารถทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งได้

4. ความทันกาลเวลา เหตุการณ์ต่าง ๆ ความรู้ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ วิทยุสามารถเสนอความรู้ให้ทันอยู่ตลอดเวลา สามารถทันเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อห้องเรียน ได้จึงทำให้มีความน่าสนใจสูง

5. ความจงใจพิเศษ เน้นสิ่งที่มีความสามารถกระตุ้นอารมณ์ได้เป็นอย่างดี

สื่อโทรทัศน์

อรรถณพ เขียรถาวร ได้กล่าวว่า

“โทรทัศน์มีบทบาทสำคัญ ในการเป็นสื่อที่ป้อนข่าวสารให้แก่ประชาชน ทั้งทางหูและทางตาพร้อม ๆ กันทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ด้วยเหตุผลที่ว่า การรับรู้ของมนุษย์เกิดจากการได้เห็น 75 % จากการได้ยิน 13 % จากการสัมผัส 6 % จากรส 3 % ซึ่งจะเห็นได้ว่า โทรทัศน์สามารถให้ทั้งการได้เห็น และการได้ยินรวมกันแล้ว 88 % จึงนับได้ว่าโทรทัศน์มีความสำคัญในการช่วยพัฒนาการศึกษา ในทุกระดับทั้งการศึกษานอกระบบและในระบบ”

บทบาทของโทรทัศน์ (สุรัชย์ ลิกขาบัณฑิต.ม.ป.ป. :14-19)

1. ด้านการเมือง โทรทัศน์สามารถนำข่าวสารทางการเมืองได้ทั้งในระดับโลก ระดับประเทศและระดับท้องถิ่นไปสู่ประชาชนได้อย่างกว้างขวาง

2. ด้านเศรษฐกิจ โทรทัศน์มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจทั่วโลก เช่น ในการโฆษณาสินค้าและบริการต่าง ๆ หลากรูปแบบ ทำให้ผู้ชมรู้จักสินค้า มีโอกาสเลือกและเปรียบเทียบราคาสินค้าได้ดี จึงจัดได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่ใช้ในการโฆษณาได้ผลที่สุดประเภทหนึ่ง

3. ด้านการศึกษา โทรทัศน์สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนเพื่อให้ความรู้และข่าวสารแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี เป็นสื่อมวลชนที่ช่วยเผยแพร่ความรู้และสาระที่เป็นประโยชน์ มีแนวโน้มที่จะเข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและเกิดความรู้อย่างกว้างขวาง

4. ด้านศิลปวัฒนธรรม โทรทัศน์มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก ช่วยให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งในศิลปะและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ด้านชีวิตความเป็นอยู่ของสังคม เพราะในปัจจุบันนี้โทรทัศน์มีอิทธิพลมาก เนื่องจากแม่บ้านและเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ในการชมโทรทัศน์ ทำให้เกิดการโน้มน้าวให้ทำตามสร้างนิสัยในการซื้อของจากการดูโทรทัศน์และก่อให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบของเด็ก

สื่อสิ่งพิมพ์

การใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ในการให้การศึกษาเสริมในระบบการศึกษานั้น มีความสำคัญมาก เพราะนักศึกษาสามารถที่จะมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาด้านต่าง ๆ เช่น ด้าน

เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง และเพื่อที่จะให้เขาเหล่านั้นได้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ อีกทั้งสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปคือ ยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคแห่งข่าวสาร และสามารถจะนำประโยชน์ จากการอ่านสิ่งพิมพ์เหล่านั้นไปแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมไปใช้ได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการแพร่กระจายเนื้อหาสาระต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา (เสกสรร สายสีสด.2537 : 4)

หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวและเหตุการณ์เคลื่อนไหวใหม่ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและสังคม ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา ข่าวธุรกิจ และข่าวบันเทิง ส่วนใหญ่จะออกเป็นรายวันเพื่อเสนอข่าวสดใหม่ให้แก่ประชาชนช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้อย่างกว้างขวาง ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ (พัชรา ศีลรักษา.2521 : 36)

บทบาทของหนังสือพิมพ์ต่อการศึกษา (เสกสรร สายสีสด.2537:35)

1. ช่วยให้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น ข่าวและสารคดีบางเรื่องอาจช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ในวิชาเรียนให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้ดี
2. ช่วยปลูกฝังนิสัยให้เป็นคนรักการอ่าน มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
3. ช่วยให้อ่านได้ใช้ความคิด วิเคราะห์เนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ จากการอ่านและก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ทำให้ทราบความเคลื่อนไหว และการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ และได้รับความรู้รอบตัว
5. ให้ผู้อ่านรู้นโยบายการปกครองประเทศจากการอ่านข่าวการเมือง และประพฤติดนได้อย่างถูกต้องและรู้หน้าที่พลเมือง
6. ทราบความเป็นไปของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทราบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีประโยชน์ต่อการศึกษาภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ต่างประเทศ
7. ข่าวอาชญากรรมเป็นตัวอย่างในเรื่องของศีลธรรมและความประพฤติ มีประโยชน์ด้านการศึกษาพฤติกรรมของคนในสังคมทางด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยา
8. ให้ความรู้ด้านสุขศึกษา การรักษอนามัย และการป้องกันโรค
9. ข่าวเกี่ยวกับศาสนา อารยธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ทำให้มีความรู้ทางสังคมวิทยา ประวัติศาสตร์
10. ใช้เก็บเป็นประวัติศาสตร์ซึ่งนำไปเก็บเป็นหลักฐานอ้างอิงได้
11. ใช้วิเคราะห์เหตุการณ์ในขณะนั้น

12. นำมาเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนได้โดยตรง เช่น ลักษณะต่าง ๆ
ฝึกทักษะการอ่าน การย่อความ ศึกษาแบบอย่างของการเขียนและนำเข้าสู่บทเรียนได้

ข้อดีของสื่อสิ่งพิมพ์ (เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต.2532:270)

1. ราคาถูก หาซื้อได้ง่าย มีจำหน่ายทั่วไป
2. นำติดตัวไปมาได้ เคลื่อนย้ายสะดวก
3. เสนอรายละเอียดข้อมูลได้มาก สื่อความหมายได้ดี
4. ให้ความรู้และความบันเทิงได้มากมายหลายด้าน มีอิทธิพลต่อคนทุกชั้นทุกวัย
5. รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ (หนังสือพิมพ์)
6. สะดวกในการใช้ ใช้ซ้ำได้และเก็บรักษาง่าย ใช้ได้นาน
7. ส่งเสริมทักษะการอ่าน
8. เก็บเป็นเอกสารอ้างอิงได้ สามารถค้นหาได้ง่ายเมื่อต้องการข้อมูล

หลักสูตรสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ในปัจจุบันสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้เปิดสอนภาคพิเศษใน 3 ระดับ ได้แก่
อนุปริญญา 2 ปี ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) โดยเปิดสอน
3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะ และเทคนิค
เฉพาะทางไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ของคุณภาพชีวิตของตน และ
สังคมได้อย่างเหมาะสม ตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น และส่งเสริมจริยธรรม
คุณธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบอาชีพอันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

สาขาวิชาที่เปิดสอน

1. สาขาวิชาการศึกษา
 - 1.1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.)
 - 1.2 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) (ค.บ.)
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
 - 2.1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)
 - 2.2 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) (วท.บ.)
 - 2.3 อนุปริญญาวิทยาศาสตร์

3. สาขาวิชาศิลปศาสตร์

3.1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)

3.2 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) (ศศ.บ.)

3.3 อนุปริญญาศิลปศาสตร์

โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	40	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	95	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 78 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	24	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	48	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

ระดับอนุปริญญา หลักสูตร 2 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 78 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	16	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	56	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 142 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	40	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	92	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 79 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	24	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	49	หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรวิชาศิลปศาสตร์

ระดับอนุปริญญา หลักสูตร 2 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	16	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	49	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	40	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	90	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี (หลังอนุปริญญา) มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละวิชาและแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	24	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	47	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาการศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรอบรู้ในสิ่งที่จำเป็น แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาคือ

1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
3. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
4. กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หมวดวิชาเฉพาะด้าน หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธีและเข้าใจกระบวนการงานอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชาคือ

1. กลุ่มวิชาเนื้อหาหรือกลุ่มวิชาเอก - โท
2. กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ
3. กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น

ประเภทนักศึกษา

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในปัจจุบันเป็นแบบให้ปริญญาบัตรและอนุปริญญา แบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. นักศึกษาภาคปกติ
2. นักศึกษาภาคพิเศษ
3. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) ปัจจุบันเปิดสอนร่วมกับมหาวิทยาลัยวูลฟแฮมตัน (Wolverhampton) ประเทศอังกฤษ ใช้เวลาศึกษาประมาณ 2 - 3 ปี หลักสูตรเป็นแบบซูดวิชา (Module) มีจำนวน 8 ซูดวิชา หรือประมาณ 120 หน่วยกิต การเรียนการสอนเน้นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การบรรยาย การศึกษาทางไกล และใช้สื่อประสมเป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 105-108) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร” พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้เวลาว่างในด้านต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ เล่นดนตรี หารายได้พิเศษ งานอดิเรกและทัศนศึกษา

อุงเงิน แก้วแกมเสื่อ (2526 : 80-96) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใช้เวลาในการบริหารงานด้านวิชาการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ งานธุรการ บุคลากร กิจกรรมนักเรียนและความสัมพันธ์กับชุมชน ตามลำดับ

อรสา ศาสตร์รุจิ (2529 : 103-106) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นและความต้องการของ ผู้ฟังรายการวิทยุศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ” พบว่า ผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา รองลงมาเป็นกลุ่มแม่บ้านรับจ้างและค้าขายอิสระ รายการที่ให้ความสนใจฟังมากเป็นรายการสาระบันเทิงและรายการเกี่ยวกับความรู้ เพราะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ และต้องการให้เพิ่มเวลาในการเสนอข่าว และการวิเคราะห์ข่าว และรายการที่มุ่งส่งเสริมความรู้ด้านต่าง ๆ

ทองสุข สัมปหังสิต (2531 : 151-154) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” พบว่า นิสิตส่วนมากใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกาย และจะออกกำลังกายในวันที่มีการเรียนการสอน และใช้โรงฝึกพลศึกษาเป็นที่ออกกำลังกาย นิสิตชายมีความสนใจในกิจกรรมกีฬาฟุตบอลมากที่สุด นิสิตหญิงมีความสนใจกิจกรรมกีฬาว่ายน้ำมากที่สุด ส่วนความต้องการบริการออกกำลังกายในด้านบุคลากรของแต่ละคณะพบว่า นิสิตคณะพลศึกษามีความต้องการมากกว่าคณะอื่น

ทรงศรี อักษรเสื่อ (2532 : 51 - 59) ศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่านของนักศึกษาสหวิทยาลัย อีสานเหนือ เลย สกลนคร มหาสารคามและอุดรธานี” พบว่า นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประมาณ 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นักศึกษาอ่านโดยเฉลี่ยวันละ 1 - 2 เล่ม เดือนละ 17 - 25 เล่ม ส่วนจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อประกอบการเรียนตามหลักสูตร และเพื่อให้ความรู้กว้างขวางขึ้น ด้านความสนใจพบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด อ่านเพื่อให้ความรู้กว้างขึ้นและปัญหาในการอ่านคือ ไม่มีเวลาอ่านและหาหนังสือพิมพ์ที่ต้องการไม่ได้

สุภา เอมหยวก (2533 : 69 - 74) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาในการทำงานกับความสำเร็จในการทำงาน ของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ” พบว่า ผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ ใช้เวลาในการทำงานด้านการบริหารงานทั่วไปมากที่สุด และใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการและบริหารงานบุคคลในปริมาณใกล้เคียงกัน ผู้บริหารห้องสมุดที่ได้รับความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด จะใช้เวลาในการบริหารงานทั่วไปมากที่สุด ส่วนผู้บริหารที่ได้รับความสำเร็จในการทำงานน้อยที่สุด จะบริหารงานด้านบุคคลและด้านวิชาการ

อรวรรณ วิจักขณะ (2533 : 66 - 75) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร” พบว่า นิสิตและนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่เปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์รายวัน โดยการอ่านค่อนข้างบ่อย และมักจะอ่านที่บ้านหรือที่พักของตน ใช้เวลาในการอ่านแต่ละครั้ง 20 - 30 นาที หนังสือพิมพ์รายวันที่อ่านประจำคือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐคอลัมน์ที่อ่านประจำ ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวต่างประเทศ ข่าวอาชญากรรม บทวิจารณ์และข่าวการศึกษา

มายาวี สมบุญ (2535 : 196 - 219) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี” พบว่า อาชีพของบิดา มารดา ไม่มีผลต่อการใช้เวลาว่างตลอดวัน มีเพียงบางช่วงเวลาที่พบว่า การอ่านหนังสือเรียน การทบทวนบทเรียน ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรจะต้องใช้เวลาในการช่วยเหลืองานอาชีพของผู้ปกครองเสียก่อน ส่วนด้านระดับการศึกษาของบิดา มารดา จะพบว่า นักเรียนที่บิดา มารดา มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป จะใช้เวลาทางด้านการเรียน อ่านหนังสือ เล่นดนตรี และอ่านหนังสือพิมพ์ มากกว่านักเรียนที่มีบิดา มารดา มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ในด้านการใช้เวลาในกิจกรรมการช่วยงานบ้าน นักเรียนที่เป็นบุตรคนโตจะใช้เวลาในการช่วยงานบ้าน หรืองานของครอบครัวมากกว่านักเรียนที่บุตรในลำดับรองลงมา

จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล (2538 : 68-79) ศึกษาวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า โดยเฉลี่ยนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนในแต่ละวัน ประมาณ 3 - 5 ชั่วโมง ใช้เวลาในการเตรียมตัวก่อนการเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง เพราะต้องประกอบอาชีพ และใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนมากเนื่องจากปัญหาการจราจร สำหรับด้านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนนั้น นักศึกษาจะใช้เวลาในการอ่านหนังสือเรียนมากที่สุดรองลงมาคือทำแบบฝึกหัดและค้นคว้าในห้องสมุด การเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ โดยเฉลี่ยจะอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และฟังวิทยุในวันธรรมดาน้อยกว่าในวันเสาร์ - อาทิตย์ และ นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพมากกว่า 3 ชั่วโมง ส่วนปัญหาในด้านการเรียนได้แก่ การมาเรียนสาย ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ ไม่มีเวลาทำการบ้าน เนื้อหาการเรียนไม่น่าสนใจ

จิตติมา สุภักดิ์ (2539 : 103-121) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนในวันจันทร์ - ศุกร์ มากกว่าวันหยุดสุดสัปดาห์ เพราะส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียน จึงมีเวลาในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนเช่น ทำการบ้าน เข้าห้องสมุด พูดคุยกับเพื่อน ในด้านการเรียนได้มากกว่า ส่วนเวลาในการทำกิจกรรมในครัวเรือน จะใช้เวลาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์มากกว่า เพราะต้องใช้เวลามากในการทำกิจกรรม เช่น ซักรีดเสื้อผ้า ช่วยงานอาชีพของครอบครัว และการใช้เวลาในการทำกิจกรรมนันทนาการนั้นจะใช้เวลาในช่วงวันจันทร์ - ศุกร์ มากพอ ๆ กัน เพราะนักเรียนอยู่ช่วงวัยรุ่น จึงให้ความสนใจในการทำกิจกรรมนันทนาการมากเป็นพิเศษ

ปัทมา รอดทั้ง (2540 : 77 - 84) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง” พบว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และส่วนมากได้รับข่าวสารความรู้จากโทรทัศน์ โดยออกกำลังกายมากที่สุดในวันหยุด ใช้เวลาครั้งละประมาณ 15 - 30 นาที ในช่วงเวลา 16.00 - 19.00 น. กิจกรรมที่สนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล

มานะ หมอชาติ (2540 : 104 - 106) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาว่างเพื่อออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ” พบว่า นักเรียนนายเรืออากาศส่วนใหญ่ต้องการใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา แบดมินตัน ฟุตบอล โบว์ลิ่ง ยิงปืน ยิงธนูมากที่สุด รองลงมาคือ เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ วាយน้ำ และรักบี้ฟุตบอล

นิธิวัฒน์ เมฆขจร (2540 : 67 - 81) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร ” พบว่า การเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ การใช้เวลาในด้านส่วนตัว การใช้เวลาด้านสังคม การใช้เวลาด้านการเรียน การใช้เวลาด้านกีฬา นักศึกษาที่อยู่ต่างคณะกัน ระดับชั้นต่างกัน

ประเภทของที่อยู่อาศัยต่างกัน และเล่นกีฬาต่างประเภทกันจะมีการใช้เวลาในด้านต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน

ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี” พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการทำงานบ้าน กิจกรรมที่ทำมากที่สุดคือ ซักรีดเสื้อผ้า กวาดถูบ้าน ล้างจาน หุงหาอาหาร ส่วนการทำกรบ้าน ทำรายงาน หรือทบทวนการบ้านที่เรียนมาแล้วและออกกำลังกาย เล่นกีฬา เป็นกิจกรรมที่ทำน้อยที่สุด

โสภัทร นาสวัสดิ์ (2542 : 28 -30) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการเรียนรู้ของนักเรียนกศน.ที่เรียนโดยใช้รายการวิทยุต่างกัน 3 รูปแบบ” พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากรายการวิทยุที่นำเสนอทั้ง 3 รูปแบบ แตกต่างกันโดยผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากรายการแบบบรรยายล้วนมีผลการเรียนรู้สูงสุด รองลงมาคือนักเรียนที่เรียนจากการสอนแบบรายการสนทนาและรายการแบบละครตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างรายการแบบสนทนากับรายการแบบละคร

งานวิจัยในต่างประเทศ

มาล์ม (Malm. 1952 : 49 - 52) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเกี่ยวกับใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น พบว่า เด็กมักจะใช้เวลาเล่นกีฬาในวันธรรมดาเป็นส่วนใหญ่ และใช้เวลาในการอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ เล่นดนตรี และการเรียนเป็นส่วนน้อย เด็กผู้ชายจะใช้เวลาในการเล่นกีฬามากกว่าเด็กหญิงส่วนมากมักจะใช้เวลาในการทำงานบ้านมากกว่าเด็กชาย

เมอร์เรย์ (Murray. 1988 : 52 - 60) ศึกษาการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น พบว่าปัจจุบันเด็กวัยรุ่น ประสบกับสภาพความกดดันจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้เกิดผลเสียตามมา คือเด็กวัยรุ่นมีเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เหมาะสม เช่น การก่อคดี อาชญากรรม การติดยาเสพติด ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมีการใช้เวลาไม่เหมาะสมเกิดจากการด้อยโอกาสทางการศึกษา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลของสื่อมวลชน

เพนิสตัน (Peniston. 1994 : 86 - 97) ศึกษาเรื่องการใช้เวลาของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนหรือเด็กที่มีปัญหาทางด้านการใช้นั้นจะกลายเป็นเด็กที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่รู้จักการแบ่งเวลาให้กับตนเองและไม่รู้จักคุณค่าของเวลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 มีจำนวนทั้งหมด 1,616 คน ดังแสดงในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนประชากรเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้า

สาขาวิชา	วิชาเอก	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน		
			ชาย	หญิง	รวม
สาขาวิชาการศึกษา	-วิชาเอกการบริหารการศึกษา	1	12	26	38
	-วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา	1	35	12	47
	-วิชาเอกศิลปศึกษา	1	17	20	37
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	-วิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3	112	31	143
	-วิชาเอกสุขศึกษา	1	12	22	34
สาขาวิชาศิลปศาสตร์	-วิชาเอกการจัดการทั่วไป	34	303	1014	1317
	รวม	41	491	1125	1616

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางของยามาเน่ จากประชากรทั้งหมด 1,616 คน กำหนดค่าระดับความเคลื่อนที่ .05 จะได้กลุ่มตัวอย่าง 286 คน

2. เลือกห้องเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างวิชาเอกละ 1 ห้องเรียน ถ้ามีมากกว่า 1 ห้องใช้วิธีจับสลากมาเพียง 1 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่าง 6 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 270 คน ดังรายละเอียดในตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาและวิชาเอก

สาขาวิชา	วิชาเอก	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด		กลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักศึกษา	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักศึกษา
สาขาวิชาการศึกษา	วิชาเอกการบริหารการศึกษา	1	38	1	38
	วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา	1	47	1	47
	วิชาเอกศิลปศึกษา	1	37	1	37
	รวม	3	122	3	122
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	วิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3	143	1	56
	วิชาเอกสุขศึกษา	1	34	1	34
	รวม	4	177	2	90
สาขาวิชาศิลปศาสตร์	วิชาเอกการจัดการทั่วไป	34	1317	1	58
	รวม	34	1317	1	58
รวมทั้งสิ้น		41	1616	6	270

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาที่มีรายละเอียดดังนี้

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามเรื่อง วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ของ จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล มาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ(กศ.บป.) โดย

1. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม และตรวจแก้ไข
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากประธาน และกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมส่วนที่บกพร่อง
3. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เวลาในลักษณะต่าง ๆ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อทางบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
2. ติดต่อทางสถาบันและอาจารย์ประจำวิชาสำหรับห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือ และนัดวันเวลาในการเก็บข้อมูล
3. จัดเตรียมแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 270 ฉบับไปดำเนินการตามวันและเวลาที่นัดหมาย โดยแจกให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล จากนั้นรอรับแบบสอบถามกลับภายในวันนั้น โดยเริ่มทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2543 เสร็จสิ้นวันที่ 11 สิงหาคม 2543 ได้แบบสอบถามกลับคืนครบ 270 ฉบับ และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลในตอน 1 และตอน 2 ทุกข้อคำถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละของข้อคำถามแต่ละข้อ
2. ข้อมูลในตอน 2 ในข้อคำถามที่เกี่ยวกับการใช้เวลาทำกิจกรรมใน 1 สัปดาห์ นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดในตอน 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของนักศึกษา ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิ
3. การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ
4. การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้าน
5. การวิเคราะห์สัดส่วนของการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
6. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียน

ข้อมูลส่วนตัวกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับ วิชาเอก เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิลำเนา อาชีพ ระดับผลการศึกษา ได้นำเสนอในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	270	100.00
1. วิชาเอก		
1) การบริหารการศึกษา	38	14.07
2) เทคโนโลยีการศึกษา	47	17.40
3) ศิลปศึกษา	37	13.70
4) เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	56	20.74
5) สุขศึกษา	34	12.59
6) การจัดการทั่วไป	58	21.48
2. เพศ		
1) ชาย	147	54.44
2) หญิง	123	45.55
3. อายุ		
1) 17-20 ปี	4	1.48
2) 21-25 ปี	173	64.07
3) 26-30 ปี	64	23.70
4) 31 ปีขึ้นไป	29	10.74
4. สถานภาพสมรส		
1) โสด	239	88.51
2) สมรส	28	10.37
3) หม้าย/หย่าร้าง	3	1.11

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	ความถี่	ร้อยละ
5. ภูมิลำเนา		
1) กรุงเทพมหานคร	164	60.74
2) ภาคเหนือ	12	4.44
3) ภาคใต้	28	10.37
4) ภาคกลาง	41	15.18
5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21	7.77
6) ภาคตะวันออก	4	1.48
6. อาชีพ		
1) มีอาชีพประจำ มีรายได้แน่นอน	204	75.55
2) ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	37	13.70
3) มีงานพิเศษทำรายได้ไม่แน่นอน	23	8.51
4) มีงานพิเศษทำ รายได้แน่นอน	6	2.22
7. ผลการศึกษาที่ผ่านมา		
1) พอใจอย่างยิ่ง	7	2.59
2) พอใจมาก	23	8.51
3) ปานกลาง	198	73.33
4) ไม่ค่อยพอใจเลย	41	15.18
5) ไม่พอใจอย่างยิ่ง	1	0.37

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างในตาราง 4 สรุปได้ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 270 คน แยกตามวิชาเอกเป็น 6 วิชาเอก คือวิชาเอก การบริหารการศึกษามี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษามี 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 วิชาเอกศิลปศึกษามี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 วิชาเอก

เทคโนโลยีอุตสาหกรรมมี 56 คน คิดเป็นร้อยละ 12.59 วิชาเอกสุขศึกษามี 34 คน คิดเป็นร้อยละ 58 และวิชาเอกการจัดการทั่วไปมี 58 คน คิดเป็นร้อยละ 21.48

เมื่อจำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย 147 คน คิดเป็นร้อยละ 54.44 และเพศหญิง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 45.55

เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ มีจำนวนตามลำดับดังนี้ คือกลุ่มอายุ 21 - 25 ปี มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 64.07 กลุ่มอายุ 26 - 30 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 กลุ่มอายุ 31 ปีขึ้นไป มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.74 ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มอายุ 17 - 20 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48

เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่ คือ จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 88.51 เป็นโสด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.37 สมรส และที่เหลือจำนวน 3 คน หรือ ร้อยละ 1.11 เป็นหม้าย หรือ หย่าร้าง

ด้านภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ คือ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 60.74 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ภาคกลางจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.18 ภาคใต้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.37 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77 ภาคเหนือจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และภาคตะวันออกจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48

เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เรียงลำดับดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 75.55 มีอาชีพประจำและมีรายได้แน่นอน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 มีงานพิเศษทำ แต่มีรายได้ไม่แน่นอน และที่เหลือจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 ทำงานพิเศษซึ่งมีรายได้แน่นอน

ความพึงพอใจในผลการเรียนที่ผ่านมา ได้ให้นักศึกษาประเมินตนเอง จำแนกได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 มีความพอใจในผลการเรียนของตนเองปานกลาง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.18 ไม่ค่อยพอใจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 พอใจมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.59 พอใจอย่างยิ่ง และจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ไม่พอใจอย่างยิ่ง

การใช้เวลาในการศึกษาเพิ่มวุฒิ

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในลักษณะของการศึกษาหลักสูตรภาคพิเศษ (กศ.บป.) แสดงรายละเอียดในตาราง 5 ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 การใช้เวลาเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	270	100.00
1. ภาคเรียนในปัจจุบัน (รวมภาคฤดูร้อน)		
1) ภาคเรียนที่ 3	5	1.85
2) ภาคเรียนที่ 4	8	2.96
3) ภาคเรียนที่ 5	63	23.33
4) ภาคเรียนที่ 6	137	50.74
5) ภาคเรียนที่ 7	57	21.11
2. จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนในภาคเรียนนี้		
1) น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	10	3.70
2) 6 หน่วยกิต	11	4.07
3) 8 หน่วยกิต	120	44.44
4) 10 หน่วยกิต	10	3.70
5) มากกว่า 10 หน่วยกิต	119	44.07
3. จำนวนวันที่เข้าชั้นเรียนใน 1 สัปดาห์		
1) 1 วัน	1	0.37
2) 2 วัน	131	48.51
3) 3 วัน	68	25.18
4) 4 วัน	35	12.96
5) มากกว่า 5 วัน	35	12.96
4. จำนวนชั่วโมงที่เข้าชั้นเรียนภายใน 1 สัปดาห์		
1) 3 ชั่วโมง	14	5.18
2) 6 ชั่วโมง	35	12.96
3) 9 ชั่วโมง	67	24.81
4) 12 ชั่วโมง	105	38.88
5) มากกว่า 12 ชั่วโมง	49	18.14

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
5. วิธีการเดินทางมาเรียนโดยวิธีใด		
1) รถประจำทาง	200	74.07
2) รถยนต์ส่วนตัว	28	10.37
3) จักรยานยนต์ส่วนตัว	20	7.40
4) เดินทางมากับรถของเพื่อน	8	2.96
5) จักรยานยนต์รับจ้าง	5	1.85
6) เดินเท้า	5	1.85
7) เรือ	4	1.48
6. เวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน <u>ทั้งไปและกลับ</u> ในแต่ละครั้ง		
1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	65	24.07
2) 1 ชั่วโมง	143	52.96
3) 2 ชั่วโมง	41	15.18
4) 3 ชั่วโมง	16	5.92
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	5	1.85
7. การมีเวลาสำหรับการเรียนภาคพิเศษ		
1) มีเวลามากเต็มที่	44	16.29
2) มีเวลาค่อนข้างมาก	42	15.55
3) มีเวลาปานกลาง	125	46.29
4) มีเวลาค่อนข้างน้อย	43	15.92
5) มีเวลาน้อยมาก	10	5.92
8. ประโยชน์ที่ได้รับในการมาเรียนแต่ละครั้ง		
1) ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าอย่างยิ่ง	40	14.81
2) ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก	123	45.55
3) ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าปานกลาง	93	34.44
4) ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างน้อย	2	0.74
5) ได้รับประโยชน์และค่าน้อยมาก	12	4.44

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
9. ความเหมาะสมเวลาสำหรับการเรียนภาคพิเศษ		
1) เหมาะสมมากที่สุด	25	9.25
2) เหมาะสมค่อนข้างมาก	139	51.48
3) เหมาะสมปานกลาง	31	11.48
4) เหมาะสมค่อนข้างน้อย	55	20.37
5) เหมาะสมน้อยมาก	20	7.40
10. เวลาที่ใช้เตรียมตัวก่อนเรียน เช่น อ่านหนังสือ ทำการบ้าน		
1) ไม่เคยเตรียมตัวล่วงหน้าเลย	114	42.22
2) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	78	28.88
3) 1 - 2 ชั่วโมง	46	17.03
4) 2 - 3 ชั่วโมง	14	5.18
5) 3 ชั่วโมงขึ้นไป	18	6.66
11. การมีเวลาสำหรับอ่านตำราเรียน		
1) มีเวลาอย่างมาก	8	2.96
2) มีเวลาค่อนข้างมาก	22	8.14
3) มีเวลาปานกลาง	126	46.66
4) มีเวลาน้อย	81	30.00
5) ไม่มีเวลา	33	12.22
12. สถานที่สำหรับอ่านตำราเรียน หรือทบทวนบทเรียน		
1) ที่ทำงาน	140	51.85
2) บนรถขณะเดินทาง	40	14.81
3) ในห้องเรียน	34	12.59
4) ห้องสมุด	30	11.11
5) บ้าน	20	7.40
6) ทุกที่ที่มีเวลา	6	2.22

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
13. เวลาที่ใช้ในการอ่านตำราเรียนต่อวัน		
1) ไม่ได้อ่าน	31	11.48
2) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	145	53.70
3) 1 - 2 ชั่วโมง	66	24.44
4) 2 - 3 ชั่วโมง	15	5.55
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	13	4.81
14. การอ่านตำราเรียนใน 1 สัปดาห์		
1) อ่านทุกวัน	4	1.48
2) 1 วัน	19	7.03
3) 2 วัน	55	20.37
4) มากกว่า 2 วัน	42	15.55
5) อ่านทุกครั้งที่ว่าง	150	55.55
15. ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านตำราเรียน		
1) ช่วงเช้า	15	5.55
2) ช่วงพักกลางวัน	50	18.51
3) ช่วงเย็น	25	9.25
4) ก่อนนอน	137	50.74
5) ทุกเวลาที่ว่าง	43	15.92
16. การอ่านหนังสือเพิ่มเติม หรือ ค้นคว้าในห้องสมุด		
1) เป็นบางครั้ง	134	49.62
2) ทุกครั้งที่ว่าง	15	5.55
3) อ่าน, ค้นคว้าเฉพาะเมื่อทำรายงาน	107	39.62
4) เฉพาะก่อนสอบ	8	2.96
5) ไม่ได้อ่านเลย	6	2.22

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
17. เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเพิ่มเติม หรือ ค้นคว้าในห้องสมุด		
1) ก่อนเข้าเรียน	27	10.00
2) หลังเลิกเรียน	45	16.66
3) วันหยุดสุดสัปดาห์	104	38.51
4) พักกลางวัน	55	20.37
5) ไม่มีเวลาเลย	39	14.44
18. เวลาที่ใช้ในการค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเฉลี่ยต่อวัน		
1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	119	44.07
2) 1 - 2 ชั่วโมง	120	44.44
3) 2 - 3 ชั่วโมง	23	8.51
4) 3 ชั่วโมงขึ้นไป	8	2.96
19. การใช้เวลาเกี่ยวกับการศึกษาในวันหยุด		
1) ทบทวนเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง	165	61.11
2) ค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด	13	4.81
3) ทำรายงานกับเพื่อน	46	17.03
4) ทบทวนเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อน	36	13.33
5) ไม่มีเวลาทบทวน	10	3.70
20. เวลาที่ใช้เกี่ยวกับการศึกษาในวันหยุดต่อวัน		
1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	47	17.40
2) 1 ชั่วโมง	118	43.70
3) 2 ชั่วโมง	27	10.00
4) 3 ชั่วโมง	60	22.22
5) 3 ชั่วโมงขึ้นไป	18	6.66

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
21. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อมาเรียน		
1) ไม่มีปัญหา	120	44.44
2) มีปัญหา คือ		
- ปัญหาการจราจร	73	27.03
- ปัญหาจากการประกอบอาชีพ	66	24.44
- ระยะทางไกล	50	18.50
- ต้องทำงานล่วงเวลา	26	9.62
- ภาระในครอบครัว	17	6.29
- เนื่องจากต้องอยู่เวร	17	6.29

การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ที่นำเสนอในตาราง 5 สรุปได้ดังนี้

1. ภาคเรียนในปัจจุบัน เมื่อคิดรวมทั้งภาคฤดูร้อนด้วย นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 3 ถึงภาคเรียนที่ 7 ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 137 คน คิดเป็นร้อยละ 50.74 เรียนเป็นภาคเรียนที่ 6 ที่รองลงมา เรียงตามลำดับดังนี้คือ จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 23.13 เป็นภาคเรียนที่ 5 , จำนวน 57 คน หรือร้อยละ 21.11 เรียนภาคเรียนที่ 7 ที่เหลือ จำนวน 8 และ 5 คน เรียนเป็นภาคเรียนที่ 4 และ 3 ตามลำดับ

2. จำนวนหน่วยกิตในภาคเรียนนี้ กลุ่มใหญ่ที่สุด ตอบว่าลงทะเบียนเรียน 8 หน่วยกิต กับ มากกว่า 10 หน่วยกิต ซึ่งมีจำนวน 120 และ 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และ 44.07 ตามลำดับ ที่เหลือตอบว่า 6 หน่วยกิต มีจำนวน 11 คน และน้อยกว่า 6 หน่วยกิตกับ 10 หน่วยกิต มีจำนวนเท่ากัน

3. การเข้าชั้นเรียนต่อสัปดาห์ (ข้อ 3,4) เมื่อถามจำนวนวัน กลุ่มที่มีมากที่สุดตอบว่า 2 วัน มี 131 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 นอกนั้นมีจำนวนตามลำดับดังนี้คือ 3 วัน มี 68 คน หรือร้อยละ 25.18 เรียน 4 วัน และมากกว่า 5 วัน มีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 12.96 เท่ากัน ที่เหลือมี 1 คน ตอบว่า เรียน 1 วัน

เมื่อถามจำนวนชั่วโมงที่เข้าชั้นเรียน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 38.88 เข้าเรียน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ , จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 24.81 เข้าเรียน 9 ชั่วโมง ,

จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 18.14 เข้าเรียนมากกว่า 12 ชั่วโมง , จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 12.96 เข้าเรียน 6 ชั่วโมง และ 14 คน หรือร้อยละ 5.18 เข้าเรียน 3 ชั่วโมง

4. การเดินทางมาเรียน (ข้อ 5,6) ส่วนใหญ่ จำนวน 200 คน หรือ ร้อยละ 74.07 เดินทางด้วยรถประจำทาง นอกนั้นตอบว่า รถยนต์ส่วนตัว จักรยานยนต์ส่วนตัว มา กับรถของเพื่อน จักรยานยนต์รับจ้าง เดินเท้า และเรือตามลำดับ

สำหรับเวลาที่เดินทางไปกลับเพื่อการเรียนแต่ละครั้งส่วนใหญ่ จำนวน 143 คน หรือร้อยละ 15.92 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง นอกนั้นตอบว่าน้อยกว่า 1 ชั่วโมง, 2,3 และมากกว่า 3 ชั่วโมง ตามลำดับ

5. การมีเวลาสำหรับการเรียน (ข้อ 7) ที่มีมากที่สุดคือ 125 คน หรือร้อยละ 46.29 ตอบว่ามีเวลาปานกลาง รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 44 คน หรือร้อยละ 16.29 ตอบว่ามีเวลามากเต็มที่, 43 คน หรือร้อยละ 15.92 ตอบว่ามีเวลาค่อนข้างน้อย , 42 คน หรือร้อยละ 15.55 ตอบว่ามีเวลาค่อนข้างมาก และที่เหลือจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 5.92 ตอบว่ามีเวลาน้อยมาก

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนภาคพิเศษ (ข้อ 8) ที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือ 123 คน หรือร้อยละ 45.55 ตอบว่าได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก, 93 คน หรือร้อยละ 34.44 ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าปานกลาง, 40 คน หรือร้อยละ 14.81 ได้รับประโยชน์และคุ้มค่าอย่างยิ่ง, 12 คน หรือร้อยละ 4.44 ได้รับประโยชน์และค่าน้อยมาก, 2 คน หรือร้อยละ 0.74 ได้รับประโยชน์และค่าน้อย

7. ความเหมาะสมสำหรับการเรียนภาคพิเศษ (ข้อ 9) ที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือ 139 คนหรือร้อยละ 51.48 ตอบว่ามีความเหมาะสมค่อนข้างมาก, 55 คน หรือร้อยละ 20.37 เหมาะสมค่อนข้างน้อย, 31 คน หรือร้อยละ 11.48 เหมาะสมปานกลาง, 25 คน หรือร้อยละ 9.25 เหมาะสมมากที่สุด, และที่เหลือ 20 คน หรือร้อยละ 7.40 ตอบว่าเหมาะสมน้อยมาก

8. เวลาที่ใช้เตรียมตัวก่อนเรียน (ข้อ 10) มีผู้ตอบมากที่สุดคือ 114 คน หรือร้อยละ 42.22 ตอบว่า ไม่เคยเตรียมตัวล่วงหน้าเลย, 78 คน หรือร้อยละ 28.88 ตอบว่าน้อยกว่า 1 ชั่วโมง, 46 คน หรือร้อยละ 17.03 ตอบว่า 1-2 ชั่วโมง, 18 คน หรือร้อยละ 6.66 ตอบว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป, ที่เหลือ 14 คน หรือร้อยละ 5.18 ตอบว่า 2-3 ชั่วโมง

9. การอ่านตำราเรียน (ข้อ 11-15) จำนวน 126 คน หรือร้อยละ 46.66 ตอบว่ามีเวลาปานกลาง รองลงมาคือ 81 คน หรือร้อยละ 30.00 ตอบว่ามีเวลาน้อย, 33 คน หรือร้อยละ 12.22 ตอบว่าไม่มีเวลา , 22 คน หรือร้อยละ 8.14 ตอบว่า มีเวลาค่อนข้างมาก และที่เหลือ 8 คน หรือร้อยละ 2.96 ตอบว่ามีเวลาอย่างมาก

สถานที่สำหรับอ่านตำราเรียน หรือทบทวนบทเรียน ส่วนใหญ่จำนวน 140 คน หรือร้อยละ 51.85 ตอบว่าที่ทำงาน รองลงมาคือ 40 คน หรือร้อยละ 14.81 ตอบว่าบนรถ ขณะเดินทาง , 34 คน หรือร้อยละ 12.59 ตอบว่าในห้องเรียน , 30 คน หรือ ร้อยละ 11.11 ตอบว่าห้องสมุด , 20 คน หรือร้อยละ 7.40 ตอบว่าที่บ้าน และสุดท้าย 6 คน หรือร้อยละ 2.22 ตอบว่าทุกที่ที่มีเวลา

เวลาที่ใช้ในการอ่านตำราเรียนต่อวัน ที่ตอบมากที่สุดคือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 145 คน หรือร้อยละ 53.70 รองลงมาคือ 1 - 2 ชั่วโมง จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 24.44 , ไม่ได้อ่านตำราเรียน จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 11.48 , 2 - 3 ชั่วโมง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 5.55 และสุดท้ายตอบมากกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 4.81

การอ่านตำราเรียน ใน 1 สัปดาห์ ผู้ตอบมากที่สุดคือ 150 คน หรือร้อยละ 55.55 ตอบว่าอ่านทุกครั้งที่ว่าง , 55 คน หรือร้อยละ 20.37 ตอบว่า 2 วัน , จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 15.55 ตอบว่า มากกว่า 2 วัน , จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.03 ตอบว่า 1 วัน , และที่เหลือ จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.48 ตอบว่า อ่านทุกวัน

ช่วงเวลาที่ใช้อ่านในการอ่านตำราเรียน ช่วงเวลาก่อนนอน มีผู้ตอบมากที่สุด คือ จำนวน 137 คน หรือร้อยละ 50.74 , อ่านช่วงพักกลางวันจำนวน 50 คน หรือร้อยละ 18.51 , อ่านทุกเวลาที่ว่างจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 15.92 , อ่านช่วงเย็นจำนวน 25 คน หรือร้อยละ 9.25 และสุดท้ายคืออ่านช่วงเช้าจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55

10. การอ่านหนังสือเพิ่มเติมหรือค้นคว้าในห้องสมุด (ข้อ 16-18) ส่วนใหญ่อ่านเป็นบางครั้งมากที่สุด 134 คน หรือร้อยละ 49.62 , อ่านหรือค้นคว้าเฉพาะเมื่อตอนทำรายงาน จำนวน 107 คน หรือร้อยละ 39.62 , อ่านทุกครั้งที่มีเวลาว่างจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 5.55 , อ่านเฉพาะก่อนสอบมี 8 คน หรือร้อยละ 2.96 และที่เหลือไม่ได้อ่านจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 2.22

เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเพิ่มเติม เวลาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์มีผู้ตอบมากที่สุดมีจำนวน 104 คน หรือร้อยละ 38.51 รองลงมาคือเวลาช่วงพักกลางวัน จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 20.37 , เวลาหลังเลิกเรียน จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 16.66 และไม่มีเวลาอ่านเลย จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 14.44

เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเฉลี่ยต่อวันที่ตอบมากที่สุด 1-2 ชั่วโมง จำนวน 120 คน หรือร้อยละ 44.44 , น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 119 คน หรือร้อยละ 44.07 , 2-3 ชั่วโมง จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 8.51 และสุดท้ายคือ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 2.96

11. การใช้เวลาศึกษาในวันหยุด (ข้อ 19 - 20) ส่วนใหญ่จะทบทวนเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเองมีจำนวน 165 คน หรือร้อยละ 61.11 , ทำรายงานกับเพื่อน จำนวน 46 คน หรือร้อยละ 17.03 , ทบทวนเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อน จำนวน 36 คน หรือร้อยละ 13.33 ค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 4.81 และไม่มีเวลาทบทวน จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 3.70

การใช้เวลาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในวันหยุด ส่วนใหญ่ตอบว่าประมาณ 1 ชั่วโมงมีจำนวน 118 คน หรือร้อยละ 43.70 , มากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 22.22 , น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 17.40 , ใช้เวลา 2 ชั่วโมง จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 10.00 และสุดท้าย 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66

12. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลามาเรียน (ข้อ 21) นักศึกษาที่ตอบว่าไม่มีปัญหา มีจำนวน 120 คน หรือร้อยละ 44.44 ส่วนนักศึกษาที่ตอบว่ามีปัญหาเรียงลำดับปัญหาดังนี้คือ ปัญหาการจราจรมี 73 คน หรือร้อยละ 27.03, ปัญหาจากการประกอบอาชีพมี 66 คน หรือร้อยละ 24.44 , ปัญหาเนื่องจากกระยะทางไกลมี 50 คน หรือร้อยละ 18.50 , ปัญหาจากการต้องทำงานล่วงเวลามี 26 คน หรือร้อยละ 9.62 , ปัญหาเนื่องจากภาระในครอบครัว และต้องอยู่เวรที่ทำงานมีจำนวนเท่ากันคือ 17 คน หรือร้อยละ 6.29

การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและการทำงานบ้าน

การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้าน รวมทั้งการพักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา แสดงในตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้านของนักศึกษา

คำถาม	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	270	100.00
1. การใช้เวลาในการประกอบอาชีพจากวันจันทร์ - ศุกร์ โดยเฉลี่ยต่อวัน		
1) ไม่ได้ประกอบอาชีพ	33	12.22
2) 5 - 8 ชั่วโมง	59	21.85
3) 8 - 10 ชั่วโมง	146	54.07
4) 10 - 12 ชั่วโมง	22	8.44
5) น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	10	3.70
2. การใช้เวลาในการประกอบอาชีพในวันเสาร์ - อาทิตย์ โดยเฉลี่ยต่อวัน		
1) ไม่ได้ประกอบอาชีพ	169	62.59
2) 3 - 5 ชั่วโมง	42	15.55
3) 5 - 7 ชั่วโมง	9	3.33
4) 7 - 9 ชั่วโมง	18	6.66
5) น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	32	11.85
3. เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจ (เช่น เดินซื้อของ ไปเที่ยว พบปะพูดคุยกับเพื่อนฝูง โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์)		
1) ไม่มีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ	30	11.11
2) 1 - 3 ชั่วโมง	171	63.33
3) 3 - 5 ชั่วโมง	33	12.22
4) 5 - 7 ชั่วโมง	14	5.18
5) มากกว่า 7 ชั่วโมง	22	8.14

ตาราง 6 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ
4.การมีเวลาสำหรับทำงานบ้าน		
1) มีเวลามาก	17	6.29
2) มีเวลาค่อนข้างมาก	23	8.51
3) มีเวลาปานกลาง	114	42.22
4) มีเวลาน้อย	105	38.88
5) ไม่มีเวลาเลย	11	4.07
5.การใช้เวลาในการทำงานบ้านต่อวัน		
1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	61	22.59
2) ประมาณ 1 ชั่วโมง	84	31.11
3) ประมาณ 2 ชั่วโมง	77	28.51
4) ประมาณ 3 ชั่วโมง	33	12.22
5) ไม่มีเวลาเลย	15	5.55

จากตาราง 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้านสรุปได้ดังนี้

1. เวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพการงาน (ข้อ 1 - 2) จันทร์ - ศุกร์ ในแต่ละวันมีผู้ตอบว่าประกอบอาชีพวันละ 8-10 ชั่วโมงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 54.07 วันละ 5-8 ชั่วโมงจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 ไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 วันละ 10-12 ชั่วโมงจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.44 และน้อยกว่า 5 ชั่วโมงจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

เวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพการงานในวัน เสาร์ - อาทิตย์ มีผู้ตอบว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานในวันเสาร์ - อาทิตย์จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 62.59 วันละ 3-5 ชั่วโมงจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 น้อยกว่า 3 ชั่วโมงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85 วันละ 7-9 ชั่วโมงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 วันละ 5-7 ชั่วโมงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

2. เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ (ข้อ 3) มีผู้ตอบว่ามีเวลาประมาณ 1-3 ชั่วโมงมากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 มีเวลา 3-5 ชั่วโมงจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 ไม่มีเวลาสำหรับพักผ่อนหย่อนใจจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มีเวลา 5-7 ชั่วโมงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.18 มากกว่า 7 ชั่วโมงจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.14

3. เวลาว่างสำหรับทำงานบ้าน (ข้อ 4 - 5) มีผู้ตอบว่ามีเวลาปานกลาง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 42.22 มีเวลาน้อย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 38.88 มีเวลาค่อนข้างมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 มีเวลามาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.29 ไม่มีเวลาเลย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.07

เวลาที่ใช้ในการทำงานบ้าน มีผู้ตอบว่า ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 ประมาณ 2 ชั่วโมงจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.51 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 22.59 ประมาณ 3 ชั่วโมงจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 และไม่มีเวลาเลยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55

การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

การใช้เวลาในการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ซึ่งถือว่าการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเอง แสดงในตาราง 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

การใช้เวลา	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	270	100.00
1. การใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ (เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์)		
1) ทุกวัน	180	66.66
2) 4 - 5 วัน / สัปดาห์	33	12.22
3) 2 - 3 วัน / สัปดาห์	42	15.55
4) 1 วัน / สัปดาห์	6	2.22
5) ไม่มีเวลาเลย	9	3.33
2. การใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์โดยเฉลี่ยต่อวัน		
1) ไม่ได้อ่าน	21	7.77
2) อ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมง	179	66.29
3) อ่านระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง	64	23.70
4) อ่านระหว่าง 2 - 3 ชั่วโมง	6	2.22
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	9	1.11
3. การใช้เวลาอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร โดยเฉลี่ยต่อวัน		
1) ไม่ได้อ่าน	35	12.96
2) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	163	60.37
3) 1 - 2 ชั่วโมง	54	20.00
4) 2 - 3 ชั่วโมง	9	3.33
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	9	3.33

ตาราง 9 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ
4. ประเภทของนิตยสารที่อ่าน		
1) วิทยุ	36	13.33
2) ดารา -บันเทิง	65	24.07
3) ท่องเที่ยว	70	25.92
4) กีฬา	45	16.66
5) ทุกชนิด	54	20.00
5. การใช้เวลาสำหรับดูโทรทัศน์ต่อวัน		
1) ไม่ได้ดู	4	1.48
2) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	20	7.40
3) 1 - 2 ชั่วโมง	77	28.51
4) 2 - 3 ชั่วโมง	149	55.18
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	20	7.40
6. การใช้เวลาสำหรับฟังวิทยุต่อวัน		
1) ไม่ได้ฟัง	28	10.37
2) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	59	21.85
3) 1 - 2 ชั่วโมง	48	17.77
4) 2 - 3 ชั่วโมง	108	40.00
5) มากกว่า 3 ชั่วโมง	27	10.00
7. การได้รับความรู้จากสื่อมวลชน		
1) ได้รับความรู้อย่างมาก	63	23.33
2) ได้รับความรู้ค่อนข้างมาก	131	48.51
3) ได้รับความรู้ปานกลาง	68	25.18
4) ได้รับความรู้น้อย	8	2.96
5) ไม่ได้ได้รับความรู้เลย	-	-

ตาราง 9 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ
8. นำความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชนไปใช้ในการเรียน		
1) นำความรู้ไปใช้ได้อย่างมาก	28	10.37
2) นำความรู้ไปใช้ได้ค่อนข้างมาก	59	21.85
3) นำความรู้ไปใช้ได้พอสมควร	165	61.11
4) นำความรู้ไปใช้ได้น้อยมาก	18	6.66
5) ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้เลย	-	-

การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่นำเสนอในตาราง 7 สรุปได้ดังนี้

1. การใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้จากสื่อมวลชน มีผู้ตอบว่าทุกวันมากที่สุด จำนวน 180 คน หรือร้อยละ 66.66 , 2-3 วัน/สัปดาห์จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55, 4-5 วัน/สัปดาห์จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 ไม่มีเวลาเลยจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และที่เหลือคือ 1 วัน/สัปดาห์จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 2.22

2. การใช้เวลาในการอ่านหนังสือต่อวัน มีผู้ตอบว่า อ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุดคือจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 66.29 , อ่านระหว่าง 1-2 ชั่วโมงจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 , ไม่ได้อ่านจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77 , อ่านมากกว่า 3 ชั่วโมงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 , อ่านระหว่าง 2-3 ชั่วโมงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

3. เวลาในการอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร แต่ละวัน มีผู้ตอบว่าอ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุดจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 60.37 , อ่าน 1-2 ชั่วโมงจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 , ไม่ได้อ่านจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 , อ่าน 2-3 ชั่วโมงและมากกว่า 3 ชั่วโมงจำนวนเท่ากันคือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

4. ประเภทของนิตยสารที่อ่าน ผู้ตอบมากที่สุดคือ นิตยสารท่องเที่ยว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 25.92 , นิตยสารดาราศาสตร์จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 , อ่านทุกชนิดจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 , นิตยสารกีฬาจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และนิตยสารวัยรุ่นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

5. การใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ต่อวัน มีผู้ตอบว่า ดูโทรทัศน์วันละ 2-3 ชั่วโมงมากที่สุดจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 55.18 , วันละ 1-2 ชั่วโมงจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.51 , มากกว่า 3 ชั่วโมงและน้อยกว่า 1 ชั่วโมงมีผู้ตอบเท่ากันคือ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 และสุดท้ายคือไม่ได้ดูจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48

6. การใช้เวลาในการฟังวิทยุต่อวัน มีผู้ตอบว่า ฟังวิทยุ 2-3 ชั่วโมง มากที่สุดจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 , น้อยกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 , วันละ 2-3 ชั่วโมงจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 17.77 , ไม่ได้ฟังวิทยุเลยจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.37 และฟังมากกว่า 3 ชั่วโมงจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

7. การได้รับความรู้จากสื่อมวลชน เรียงลำดับได้ดังนี้ ได้รับความรู้ค่อนข้างมากจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 ได้รับความรู้ปานกลางจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 25.18 ได้รับความรู้อย่างมาก 63 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ได้รับความรู้น้อยมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.96

8. การนำความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชนไปใช้ในการเรียน มีผู้ตอบว่านำความรู้ไปใช้ได้พอสมควรจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 นำความรู้ไปใช้ได้อย่างมากจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.37 นำความรู้ไปใช้ได้น้อยมากจำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 6.66

การวิเคราะห์สัดส่วนของเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ในหัวข้อนี้ได้พิจารณาค่าเฉลี่ยที่นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเวลา 1 สัปดาห์ โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 2 ค่า คือ ฐานนิยม (Mode) ได้แก่ค่าตอบที่มีความถี่มากที่สุด กับค่าเฉลี่ย ซึ่งคำนวณค่าการใช้เวลาเป็นชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นค่าคำนวณโดยประมาณ เพื่อให้เห็นสัดส่วนหรือแนวโน้มของการใช้เวลาของนักศึกษาภายใน 1 สัปดาห์ ดังแสดงในตาราง 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 การใช้เวลาของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายใน 1 สัปดาห์

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ	เฉลี่ย/ สัปดาห์
จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	270	100.00	-
1. การอ่านหนังสือเพื่อการเรียน			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	8	2.59	
1-3 ชั่วโมง *	198	73.33	
4-6 ชั่วโมง	44	16.29	3.00
7-9 ชั่วโมง	20	7.40	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	-	-	
2. การทำแบบฝึกหัด			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	13	4.81	
1-3 ชั่วโมง *	192	71.11	
4-6 ชั่วโมง	31	11.48	3.27
7-9 ชั่วโมง	8	2.96	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	26	9.62	
3. การค้นคว้าและทำรายงาน			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	29	47.77	
1-3 ชั่วโมง *	172	63.70	
4-6 ชั่วโมง	41	15.18	3.06
7-9 ชั่วโมง	15	5.55	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	13	4.81	

หมายเหตุ * คือค่าฐานนิยม (Mode) ในแต่ละข้อคำถาม

ตาราง 8 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ	เฉลี่ย/ สัปดาห์
4. การพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไป			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	4	1.48	
1-3 ชั่วโมง *	140	51.80	
4-6 ชั่วโมง	61	22.59	4.34
7-9 ชั่วโมง	33	12.22	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	32	11.85	
5. การปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียน			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	15	5.55	
1-3 ชั่วโมง *	180	66.66	
4-6 ชั่วโมง	48	17.77	4.00
7-9 ชั่วโมง	20	7.40	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	7	2.59	
6. การอ่านและค้นคว้าในห้องสมุด			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	44	12.59	
1-3 ชั่วโมง *	176	65.10	
4-6 ชั่วโมง	21	7.77	3.56
7-9 ชั่วโมง	14	1.48	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	35	12.96	

หมายเหตุ * คือ ค่าฐานนิยม (Mode) ในแต่ละข้อคำถาม

ตาราง 8 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ	เฉลี่ย/ สัปดาห์
7. เกี่ยวเตรกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	40	14.81	
1-3 ชั่วโมง *	155	57.40	
4-6 ชั่วโมง	44	16.29	3.18
7-9 ชั่วโมง	10	3.70	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	21	7.77	
8. การทำกิจกรรมของวิทยาลัย			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	50	18.51	
1-3 ชั่วโมง *	172	63.70	
4-6 ชั่วโมง	34	12.59	3.00
7-9 ชั่วโมง	18	6.66	
10 ชั่วโมงขึ้นไป	6	2.22	

หมายเหตุ * คือค่าฐานนิยม (Mode) ในแต่ละข้อคำถาม

การวิเคราะห์สัดส่วนของเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง 8 สรุปได้ดังนี้

1. เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเพื่อการเรียน คำตอบมีตั้งแต่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ถึง 10 ชั่วโมงขึ้นไป คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อการเรียนโดยเฉลี่ย 3.00 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. การทำแบบฝึกหัด คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 ค่าเฉลี่ยของการทำแบบฝึกหัด 3.27 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. เวลาสำหรับการค้นคว้าและทำรายงาน คำตอบที่มีความถี่มากที่สุด คือ สัปดาห์ละ 1-3 ชั่วโมง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70 ค่าเฉลี่ยของการค้นคว้าและทำรายงานเท่ากับ 3.06 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

4. การพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไป คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ สัปดาห์ละ 1-3 ชั่วโมงจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 ค่าเฉลี่ยของการพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไปเท่ากับ 4.34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. การปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 ค่าเฉลี่ยของการปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้เท่ากับ 4.00 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

6. การอ่านและค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 ค่าเฉลี่ยของการอ่านและค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุดเท่ากับ 3.56 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

7. การเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 ค่าเฉลี่ยของการเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกันเท่ากับ 3.18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

8. การทำกิจกรรมของสถาบัน คำตอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70 ค่าเฉลี่ยของการทำกิจกรรมของสถาบันเท่ากับ 3.00 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการเรียน

ข้อมูลในส่วนนี้ได้จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาตอบได้โดยเสรี คำตอบจะมีทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะทั่วไปและปัญหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษา ในการนำเสนอได้จัดเรียงตามลำดับความถี่ในการตอบ โดยไม่ได้จัดประเภทของคำตอบ

ตาราง 9 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบ	270	100.00
1. มาเรียนไม่ทันเช็คชื่อ ,อยากให้มีเช็คชื่อท้ายชั่วโมง	82	30.37
2. ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน	81	30.00
3. การจรรยาบรรณ	63	23.33
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่จูงใจ	58	21.48
5. ค่าลงทะเบียนแพง	54	20.00
6. อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวย เช่น เครื่องขยายเสียงไม่ดี	46	17.03
7. ไม่มีเวลาทำรายงาน	39	14.44
8. วิชาที่เรียนแต่ละคาบมีการเว้นช่วงมากเกินไป	36	13.33
9. ควรให้นักศึกษาเลือกเวลาเรียนได้อย่างเสรี	20	7.40
10. ผู้สอนมาสอนไม่ตรงเวลา	15	5.55
11. ตำราเรียนมีราคาสูง	14	5.18
12. ควรจัดการเรียนการสอนให้คาบเรียนต่อเนื่องกัน	11	4.07
13. ควรมีการแนะนำบทเรียนที่จะสอนในคราวต่อไปเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้า	10	3.70

คำตอบในคำถามปลายเปิดที่นำเสนอในตาราง 9 แยกคำตอบได้เป็น 2 กลุ่มเรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) ควรให้นักศึกษาได้เลือกเวลาเรียนได้อย่างเสรี
- 2) ควรจัดการเรียนการสอนให้คาบเรียนต่อเนื่องกัน
- 3) ควรมีการแนะนำบทเรียนที่จะสอนในคราวต่อไปเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้า
- 4) ผู้สอนมีวิธีการสอนไม่จูงใจ
- 5) ค่าลงทะเบียนแพง
- 6) อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวย เช่น เครื่องขยายเสียงไม่ดี
- 7) ตำราเรียนมีราคาสูง

2. ปัญหาและข้อเสนอที่เกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษา

- 1) มาเรียนไม่ทันเช็คชื่อ ,อยากให้มีเช็คชื่อท้ายชั่วโมง
- 2) ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน
- 3) การจรรยาบรรณ

- 4) ไม่มีเวลาทำรายงาน
- 5) วิชาที่เรียนแต่ละคาบมีการเว้นช่วงมากไป
- 6) ผู้สอนมาสอนไม่ตรงเวลา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยตั้งความมุ่งหมายเฉพาะเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา ที่ใช้เวลารว่างจากการประกอบอาชีพเข้ารับการ studia เพื่อเพิ่มพูนภูมิให้กับตนเอง
2. เพื่อศึกษาการใช้เวลาในการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง ด้วยการศึกษจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ
3. วิเคราะห์การใช้เวลาของนักศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การประกอบอาชีพ การศึกษาโดยตรง และการศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อมวลชนต่าง ๆ
4. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บ.ป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 มีจำนวนทั้งหมด 1,616 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีเลือกห้องเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างวิชาเอกละ 1 ห้องเรียน ถ้าสาขาใดมีมากกว่า 1 ห้องใช้วิธีจับสลากมาเพียง 1 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่าง 6 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 270 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ของประชากรเป้าหมาย

ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ เพศชายร้อยละ 54.44 และเพศหญิงร้อยละ 45.55 เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส ร้อยละ 88.51 ยังเป็นโสด ร้อยละ 10.37 สมรสแล้ว และร้อยละ 1.11 เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง

เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ เรียงตามลำดับดังนี้ คือ 1) กลุ่มอายุ 21 - 25 ปี 2) กลุ่มอายุ 26 - 30 ปี 3) กลุ่มอายุ 31 ปีขึ้นไป 4) กลุ่มอายุ 17 - 20 ปี

นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 60.74 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ 1) ภาคกลางจำนวน 41 คน 2)

ภาคใต้จำนวน 28 คน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 21 คน 4) ภาคเหนือจำนวน 12 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 4 คน

เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เรียงลำดับดังนี้คือร้อยละ 75.55 มีอาชีพประจำและมีรายได้แน่นอน ร้อยละ 13.70 ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 8.51 มีงานพิเศษทำรายได้ไม่แน่นอน และที่เหลือร้อยละ 2.22 ทำงานพิเศษซึ่งมีรายได้แน่นอน

เมื่อแยกตามวิชา คือวิชาเอกการบริหารการศึกษาร้อยละ 14.07 วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาร้อยละ 17.40 วิชาเอกศิลปศึกษาร้อยละ 13.70 วิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหกรรมร้อยละ 12.59 วิชาเอกสุขศึกษาร้อยละ 58 และวิชาเอกการจัดการทั่วไปร้อยละ 21.48

ความพึงพอใจในผลการเรียนการศึกษาที่ผ่านมา โดยให้นักศึกษาประเมินตนเอง จำแนกได้เป็น 5 ระดับดังนี้ ร้อยละ 73.33 มีความพอใจในผลการเรียนของตนเองปานกลาง ร้อยละ 15.18 ไม่ค่อยพอใจ ร้อยละ 8.51 พอใจมาก ร้อยละ 2.59 พอใจอย่างยิ่ง และร้อยละ 0.37 ไม่พอใจอย่างยิ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ เกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เวลาในลักษณะต่าง ๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อกับทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือถึงอธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาตรี (2 ปีหลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บป.) จากนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับทางอาจารย์ประจำวิชาสำหรับห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดหมายวันเวลาที่เก็บข้อมูล จากนั้นนำแบบสอบถามไปแจกให้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามวันเวลาที่นัดหมายโดยแจกให้นักศึกษาตอบเป็นรายบุคคล พร้อมรรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากนักศึกษาตอบเรียบร้อยแล้ว แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกฉบับจากจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ของแบบสอบถามทั้งหมด ใช้เวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2543 ถึง 11 สิงหาคม 2543

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลในตอน 1 และตอน 2 ทุกข้อคำถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละของข้อคำถามแต่ละข้อ
2. ข้อมูลในตอน 2 ในข้อคำถามที่เกี่ยวกับการใช้เวลาทำกิจกรรมโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดในตอน 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของนักศึกษา ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สรุปผลได้ดังนี้

1. การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิ

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.74 ลงทะเบียนเรียนเป็นภาคเรียนที่ 6 รองลงมาคือ ภาคเรียนที่ 5,7,4,3 ตามลำดับ นักศึกษาร้อยละ 44.44 ลงทะเบียนเรียน 8 หน่วยกิตมากที่สุด ใน 1 สัปดาห์นักศึกษาเข้าชั้นเรียน 2 วันมากที่สุด หรือร้อยละ 48.51 จำนวนชั่วโมงที่เข้าเรียนมากที่สุดคือ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือร้อยละ 38.88

นักศึกษาส่วนใหญ่เดินทางมาเรียนด้วยรถประจำทางคือ ร้อยละ 74.07 นอกนั้นเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว จักรยานยนต์ส่วนตัว มากับรถของเพื่อน จักรยานยนต์รับจ้าง เดินเท้า และเรือตามลำดับ ส่วนการใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนจำนวนผู้ตอบมากที่สุดคือ 1 ชั่วโมง หรือร้อยละ 15.92

นักศึกษามีเวลาสำหรับการเรียนปานกลางโดยมีผู้ตอบมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.29 รองลงมาเรียงลำดับได้ดังนี้คือ มีเวลามากเต็มที่, มีเวลาค่อนข้างน้อย, มีเวลาค่อนข้างมาก และสุดท้ายคือ มีเวลาน้อยมาก

การใช้เวลาสำหรับการอ่านตำราเรียนเรียงลำดับได้ดังนี้คือ 1) มีเวลาอ่านตำราเรียนปานกลาง 2) มีเวลาน้อย 3) ไม่มีเวลา 4) มีเวลาค่อนข้างมาก และ 5) มีเวลาอย่างมากในการอ่านตำราเรียน

สถานที่ที่นักศึกษาใช้ในการอ่านตำราเรียนมากที่สุดคือ อ่านที่ทำงานมากที่สุด หรือ ร้อยละ 51.85 ที่เหลือเรียงลำดับได้ดังนี้ อ่านบนรถขณะที่เดินทาง, อ่านในห้องเรียน, อ่านในห้องสมุด, อ่านที่บ้าน และสุดท้ายอ่านทุกที่มีเวลา มีผู้ตอบเพียงร้อยละ 2.22

ใน 1 วัน นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือเรียงลำดับดังนี้ 1) อ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2) อ่าน 1 - 2 ชั่วโมง 3) ไม่มีเวลาอ่านตำราเรียน 4) อ่าน 2 - 3 ชั่วโมง 5) อ่านมากกว่า 3 ชั่วโมง

การอ่านตำราเรียนภายใน 1 สัปดาห์ นักศึกษาร้อยละ 55.55 ตอบว่า อ่านทุกครั้ง ที่ว่าง ซึ่งมีผู้ตอบมากที่สุด ที่เหลือเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) อ่าน 2 วันต่อสัปดาห์ 2) อ่านมากกว่า 2 วันต่อสัปดาห์ 3) อ่าน 1 วันต่อสัปดาห์ และ 4) อ่านทุกวันใน 1 สัปดาห์

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านตำราเรียนมากที่สุด มีผู้ตอบเรียงลำดับดังนี้ 1) อ่านก่อนนอน 2) อ่านช่วงพักกลางวัน 3) อ่านทุกเวลาที่ว่าง 4) อ่านช่วงเย็น 5) อ่านช่วงเช้า

การอ่านหนังสือหรือค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด นักศึกษาร้อยละ 49.62 จะมีเวลาอ่านเป็นบางครั้ง ร้อยละ 39.62 อ่านหรือค้นคว้าเฉพาะตอนที่ทำรายงาน ร้อยละ 5.55 อ่านทุกครั้งที่มีเวลาว่าง ร้อยละ 2.96 อ่านเฉพาะช่วงก่อนสอบ ร้อยละ 2.22 ไม่ได้อ่านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมเลย

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด เรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ใช้เวลาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ 2) ใช้เวลาช่วงพักกลางวัน 3) ใช้เวลาช่วงหลังเลิกเรียน 4) ไม่มีเวลาในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุดเลย

เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมภายใน 1 วัน นักศึกษาจะใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมง ในการค้นคว้าเพิ่มเติมมากที่สุด ที่เหลือเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2) ใช้เวลา 2 - 3 ชั่วโมง 3) ใช้เวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป

การทบทวนเนื้อหาที่เรียนในวันหยุด นักศึกษาร้อยละ 61.11 จะทบทวนเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง ที่เหลือจะทำรายงานกับเพื่อน, ทบทวนเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อน, ค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด และสุดท้ายคือไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาที่เรียนเลย

เวลาที่เกี่ยวกับการศึกษาในวันหยุด ร้อยละ 43.70 ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 22.22 มากกว่า 2 ชั่วโมง ร้อยละ 17.40 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 10.00 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ร้อยละ 6.66 ใช้เวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป

ปัญหาเกี่ยวกับการมาเรียน ร้อยละ 44.44 ไม่มีปัญหาในการมาเรียน ส่วนปัญหาในการเรียนเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ปัญหาเกี่ยวกับด้านการจราจร 2) เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ 3) ปัญหาเกี่ยวกับระยะทางในการมาเรียน 4) ปัญหาจากการทำงานล่วงเวลา 5) ปัญหาจากภาระในครอบครัวและต้องอยู่เวรที่ทำงาน

การใช้เวลาในการประกอบอาชีพ และทำงานบ้าน

เวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพการงานในวันจันทร์ - ศุกร์ ร้อยละ 54.07 ใช้เวลา 8 - 10 ชั่วโมง ในการประกอบอาชีพในแต่ละวัน รองลงมาคือ ใช้เวลา 5 - 8 ชั่วโมง และ ร้อยละ 12.22 ไม่ได้ประกอบอาชีพ

เวลาที่ใช้ประกอบอาชีพในวันเสาร์ - อาทิตย์ ร้อยละ 62.59 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 15.55 ใช้เวลา 3 - 5 ชั่วโมง ร้อยละ 11.85 น้อยกว่า 3 ชั่วโมง ร้อยละ 6.66 7 - 9 ชั่วโมง ร้อยละ 3.33 5 - 7 ชั่วโมง

เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจใน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 63.33 มีเวลา 1 - 3 ชั่วโมง รองลงมาคือ 3 - 5 ชั่วโมง, ไม่มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ, 5 - 7 ชั่วโมง และสุดท้ายคือมากกว่า 7 ชั่วโมง

เวลาว่างสำหรับการทำงานบ้าน ร้อยละ 42.22 มีเวลาปานกลาง ร้อยละ 38.88 มีเวลาน้อย ร้อยละ 8.51 มีเวลาค่อนข้างมาก ร้อยละ 6.29 มีเวลามาก ร้อยละ 4.07 ไม่มีเวลาเลย

การใช้เวลาในการทำงานบ้าน นักศึกษาร้อยละ 31.11 ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ในการทำงานบ้านแต่ละครั้ง รองลงมาคือ ประมาณ 2 ชั่วโมง, น้อยกว่า 1 ชั่วโมง, ประมาณ 3 ชั่วโมง และไม่มีเวลาเลยตามลำดับ

การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

เวลาสำหรับการเรียนรู้จากสื่อมวลชนใน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 66.66 มีเวลาทุกวัน ร้อยละ 15.55 มีเวลา 2 - 3 วัน ร้อยละ 12.22 มีเวลา 4 - 5 วัน ร้อยละ 3.33 ไม่มีเวลา ร้อยละ 2.22 มีเวลา 1 วัน

เวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ภายใน 1 วัน เรียงลำดับได้ดังนี้ 1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2) ประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง 3) ไม่ได้อ่าน 4) มากกว่า 3 ชั่วโมง 5) ประมาณ 2 - 3 ชั่วโมง

การอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสารในแต่ละวัน เรียงลำดับได้ดังนี้ 1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2) 1 - 2 ชั่วโมง 3) ไม่ได้อ่าน 4) 2 - 3 ชั่วโมง และมากกว่า 3 ชั่วโมง

ประเภทของนิตยสารที่อ่าน เรียงตามลำดับดังนี้คือ 1) นิตยสารท่องเที่ยว 2) นิตยสารดารา -บันเทิง 3) อ่านทุกชนิด 4) นิตยสารกีฬา 5) นิตยสารวัยรุ่น

การดูรายการโทรทัศน์ ร้อยละ 55.18 ดูโทรทัศน์วันละ 2 - 3 ชั่วโมง ที่เหลือเรียงลำดับดังนี้ 1) 1 - 2 ชั่วโมง 2) มีจำนวนเท่ากันคือ มากกว่า 3 ชั่วโมงและน้อยกว่า 1 ชั่วโมง และสุดท้ายไม่มีเวลาดูโทรทัศน์เลยมีผู้ตอบเพียงร้อยละ 1.48

การฟังวิทยุ ร้อยละ 40.00 ฟังวิทยุวันละ 2 - 3 ชั่วโมง ร้อยละ 21.85 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.77 วันละ 2 - 3 ชั่วโมง ร้อยละ 10.37 ไม่ได้ฟังวิทยุเลย ร้อยละ 10.00 ใช้เวลาฟังมากกว่า 3 ชั่วโมง

ความรู้ที่ได้รับจากสื่อมวลชน เรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ได้รับความรู้ค่อนข้างมาก 2) ได้รับความรู้ปานกลาง 3) ได้รับความรู้อย่างมาก 4) ได้รับความรู้น้อย

การนำความรู้ที่ได้รับจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเรียน เรียงลำดับดังนี้คือ 1) นำความรู้ไปใช้ได้พอสมควร 2) นำความรู้ไปใช้ได้ค่อนข้างมาก 3) นำความรู้ไปใช้ได้อย่างมาก 4) นำความรู้ไปใช้ได้น้อยมาก

การวิเคราะห์สัดส่วนของเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

นักศึกษาใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน 1 สัปดาห์ ดังนี้

ใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อการเรียนโดยเฉลี่ย 3.00 ชั่วโมง/สัปดาห์ ทำแบบฝึกหัด 3.27 ชั่วโมง/สัปดาห์ ค้นคว้าและทำรายงาน 3.06 ชั่วโมง/สัปดาห์ พูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไป 4.34 ชั่วโมง/สัปดาห์ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียน 4.00 ชั่วโมง/สัปดาห์ อ่านและค้นคว้าในห้องสมุด 3.56 ชั่วโมง/สัปดาห์ เทียวเตรกับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน 3.18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย 3.00 ชั่วโมง/สัปดาห์

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการเรียน

ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาได้เสนอมาแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะทั่วไป ได้แก่

1) ควรให้นักศึกษาได้เลือกเวลาเรียนได้อย่างเสรี 2) ควรจัดการเรียนการสอนให้คาบเรียนต่อเนื่องกัน 3) ควรมีการแนะนำบทเรียนที่จะสอนในคราวต่อไปเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้า 4) ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่จูงใจ 5) ค่าลงทะเบียนแพง 6) อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวย 7) ตำราเรียนมีราคาสูง

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลา

1) มาเรียนไม่ทันเช็คชื่อ 2) ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน 3) การจราจรติดขัด 4) ไม่มีเวลาทำรายงาน 5) วิชาที่เรียนแต่ละคาบมีการเว้นช่วงมากไป 6) ผู้สอนมาไม่ตรงเวลา

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าที่นำเสนอในข้างต้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) เป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพการทำงานในเวลาช่วงกลางวัน แล้วใช้เวลาว่างในช่วงเวลาหลังเลิกงานและวันเสาร์ - อาทิตย์มาศึกษาหาความรู้ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 6 และมาเข้าชั้นเรียนสัปดาห์ละประมาณ 2 - 3 วัน ในด้านการเตรียมตัวก่อนการเรียนนั้น จะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเวลาเตรียมตัวในการเรียนค่อนข้างน้อย สืบเนื่องจากนักศึกษามีภารกิจของตนต้องรับผิดชอบ เช่น ภาระในการทำงาน ด้านครอบครัว แต่ละคนจึงต้องจัดสรรเวลาให้แก่การเรียนของตนเองไม่ให้เกิดปัญหา ปัญหาส่วนใหญ่ของการมาเรียนจะเป็นปัญหาทางด้านการเดินทาง เนื่องจากสภาพปัญหาการจราจรในเมืองหลวง และประกอบกับการเรียนในช่วงเวลาเลิกงาน ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัด ทำให้เกิดอาการเหน็ดเหนื่อยเมื่อนั่งเรียน ประกอบกับหน้าที่การงานที่ได้รับผิดชอบและได้รับมอบหมายจากการทำงานประจำ ทำให้มีเวลาในการเตรียมตัวมาเรียนน้อย มีเวลาอ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนได้ไม่เต็มที่นัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณประเสริฐ ชัยชนะใหญ่ (2522:2) ว่าผู้ใหญ่สนใจอยากเรียนหนังสือเพิ่มเติม ด้วยเหตุผลคือ อยากมีความรู้มากขึ้น แต่เนื่องจากต้องประกอบอาชีพการงาน ร่างกายเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า จึงทำให้มีเตรียมตัวเพื่อการเรียนได้ไม่เต็มที่

ในด้านการแบ่งเวลาเพื่อศึกษาและทบทวนการเรียน ส่วนใหญ่จะพอมีเวลาว่างในการทบทวนบทเรียนบ้าง แม้จะไม่มากนักจากการตอบข้อคำถามพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการค้นคว้าและอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด โดยเฉพาะในวันหยุดสุดสัปดาห์ แม้ว่าจะมีเวลาในการค้นคว้าไม่มากนัก และส่วนใหญ่ก็มักจะทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นซึ่งเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และตระเตรียมวางแผนทางการเรียนไว้บ้างแล้ว สอดคล้องกับ เดิมศักดิ์ คทวณิช (2542 : 125) ที่ว่า หากนักศึกษามีการวางแผนการเรียน พยายามค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการศึกษาเล่าเรียน ก็จะทำให้ปัญหาทางการเรียนลดลงและช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จทางการเรียนมากขึ้น

2. การใช้เวลาในการประกอบอาชีพ ทำงานบ้าน

การใช้เวลาในการประกอบอาชีพของนักศึกษานั้น จะประกอบอาชีพในวันจันทร์ - ศุกร์เป็นส่วนใหญ่ และมีประกอบอาชีพในวันเสาร์ - อาทิตย์บ้าง นอกจากนั้นก็เป็นการประกอบอาชีพเสรีซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่แน่นอน ส่วนเวลาว่างที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพและการเรียนแล้ว นักศึกษาก็ใช้เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจและทำงานบ้าน โดยใช้เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจ 1 - 3 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่พอดีไม่มากเกินไป

สำหรับบุคคลที่ทำงานและเรียนไปพร้อม ๆ กัน เพราะการพักผ่อนหย่อนใจจะเป็นการคลายเครียด จากการที่ต้องทำงานในวันปกติ ทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่าและสดชื่นมีความสุข ส่วนการทำงานบ้านนักศึกษาใช้เวลาให้กับการทำงานบ้านปานกลาง เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการเรียนและการทำงาน จึงเวลาทำงานบ้านโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ว่าง เวลาที่ใช้สำหรับทำงานบ้านประมาณ 1 ชั่วโมงต่อวันซึ่งเป็นเวลาในช่วงที่หมดภาระหน้าที่จากการงานและการเรียน

3. การใช้เวลาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

การใช้เวลาของนักศึกษาในการเรียนรู้จากสื่อมวลชน จากการตอบคำถามปรากฏผลดังนี้คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ มีเวลาในการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ค่อนข้างมาก คือมีเวลาทุกวัน แต่เป็นสื่อที่ต่างชนิดกันคือ อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านนิตยสารต่างๆ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะมีเวลาในการเรียนรู้จากโทรทัศน์ มากกว่าสื่อชนิดอื่น เพราะว่ารายการโทรทัศน์นั้น ได้ทั้งความรู้ สอดคล้องกับเสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต (2533 : 192) ที่ว่าโทรทัศน์ได้เห็นภาพและเสียงควบคู่กันไปทำให้การรับรู้เป็นไปโดยสมบูรณ์ ได้ประสบการณ์ตรง ผู้รับสามารถเข้าใจเหตุการณ์อย่างชัดเจนรวดเร็ว ศึกษาได้ทุกระดับและเข้าใจง่าย รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์เข้าถึงผู้ชมได้ง่าย

ส่วนสื่อที่นักศึกษาใช้เวลาในการหาความรู้รองลงมาคือ สื่อวิทยุ เนื่องจากสื่อวิทยุมีความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ส่งความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ โดยมีนักศึกษาให้ความสนใจในการเรียนรู้จากสื่อวิทยุมาก ถึงวันละ 2 - 3 ชั่วโมง ประกอบกับนักศึกษาส่วนมากอยู่ในวัยทำงานจึงให้ความสนใจทางด้านข่าวสารข้อมูลเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือไปจากการฟังเพื่อความบันเทิงอย่างเดียว อีกทั้งรายการวิทยุในปัจจุบันก็มีรายการหลากหลายมากขึ้น ตามความต้องการของผู้บริโภค ทำให้คนที่สนใจเรื่องใดก็สามารถที่จะเลือกรับฟังสถานีนั้นๆ หรือช่วงเวลานั้นๆ ได้ตามความต้องการของแต่ละบุคคล บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2539 : 48) ได้กล่าวว่าวิทยุสามารถเสนอความรู้ให้ทันอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความน่าสนใจสูง เน้นสิ่งที่มีความสามารถกระตุ้นอารมณ์ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับคำกล่าวของ ธง ต่อยอด (2532 : 1) ที่กล่าวไว้ว่า วิทยุกระจายเสียงสามารถเข้าไปถึงประชาชนได้ทุกชั้น โดยสามารถให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริง ตลอดจนความบันเทิงต่าง ๆ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และสามารถตรึงอารมณ์แก่ผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

การใช้เวลาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์อันได้แก่ การอ่านหนังสือพิมพ์หรือ นิตยสาร วารสารต่างๆ จะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาจากสื่อชนิดอื่นๆ อาจจะเป็นเพราะว่า ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการทำงานและการเรียน จึงทำให้มีเวลาในการอ่านน้อยกว่าที่ควรจะเป็น อีกทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ บางชนิดก็เป็นการให้ข่าวสารแบบทั่วไปไม่ใช่แบบทัน

เหตุการณ์ และในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการแข่งขัน ข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ต้องใช้เวลาในการอ่าน จึงจะได้รับความรู้นั้นๆ ได้ ทำให้คนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในเมืองหลวงซึ่งต้องเร่งรีบทำทุกอย่างเพื่อแข่งกับเวลานั้น ให้ความสนใจสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์น้อยลง แต่จากคำตอบของนักศึกษาส่วนใหญ่ ก็ยังให้ความสำคัญกับการอ่านพอสมควร โดยเฉพาะการอ่านหนังสือพิมพ์ สอดคล้องกับ ดร.ณิ หิรัญรักษ์ (2534 : 1) ที่ว่า หนังสือพิมพ์ได้เสนอเนื้อหาสาระที่คนทุกระดับชั้นอ่านได้ คือตั้งแต่คนมีการศึกษาน้อยจนถึงผู้มีการศึกษาสูง ให้ความรู้สึกทางด้านจิตใจทันทีเมื่ออ่านจบ ผู้อ่านจึงไม่ต้องใช้ความคิดมากนัก เช่นเดียวกับ พีระ จิโรโสภิน (2530 : 39 - 40) กล่าวไว้ว่า หนังสือพิมพ์ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น ข่าวและสารคดีบางเรื่องอาจจะช่วยเสริมสร้างความรู้ ทำให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้

4. การวิเคราะห์สัดส่วนของเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

สัดส่วนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาในระยะเวลา 1 สัปดาห์นั้น นักศึกษาทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้คือ 1) อ่านหนังสือเรียน 2) ทำแบบฝึกหัด 3) ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนและทำรายงาน 4) พูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน 5) ปรึกษาหารือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน 6) อ่านหนังสือและค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด 7) เทียบตรงกับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน 8) ร่วมทำกิจกรรมของสถาบัน เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้น นักศึกษาจะใช้เวลาประมาณ 1-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการทำกิจกรรมในแต่ละชนิด ซึ่งนับเป็นสัดส่วนที่พอเหมาะไม่มากไม่น้อยจนเกินไปสำหรับการทำกิจกรรมแต่ละชนิด

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาของนักศึกษาที่มีมากที่สุดคือ การมาเรียนไม่ทันเช็คชื่อ อาจจะมาจากประสบปัญหาการจราจร ทำให้มาเรียนสาย บางครั้งต้องทำงานล่วงเวลาทำให้ต้องหยุดเรียน เมื่อมาเรียนในชั่วโมงต่อไปก็จะไม่ค่อยเข้าใจบทเรียนเท่าใดนัก บางคนก็มีปัญหาที่ทำงานกับที่เรียนอยู่ไกลกันทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางค่อนข้างมาก ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน และทำการบ้าน สอดคล้องกับผลงานวิจัย ของ จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล(2537:78) ที่ว่าปัญหาการมาเรียนไม่ทันเพราะติดงานและการจราจร ปัญหาที่จะตามมาคือ การไม่มีเวลาสำหรับอ่านหนังสือ ประกอบกับการเรียนเพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจนั้นต้องมีการฝึกฝน จึงจะเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ปัญหาจากการที่ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียนก็เป็นปัญหาใหญ่ของนักศึกษาเช่นกัน เพราะนักศึกษาต้องทำงานในเวลาปกติ จึงมีเวลาในการอ่านหรือทบทวนบทเรียนไม่มากนัก ทำให้นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่าผู้สอนควรมีการแนะนำบทเรียน

ที่จะสอนในชั่วโมงต่อไปเพื่อที่จะได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความตั้งใจจริงในการเรียน แต่อาจจะมียุทธศาสตร์หลายประการทำให้การเรียนไม่ประสบผลนักดังที่กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะโดยสรุปดังนี้

1. ควรมีการเสนอแนะนักศึกษาเกี่ยวกับการแบ่งเวลาในการเรียน เช่นการใช้เวลาเพื่ออ่านหนังสือ การค้นคว้าในห้องสมุด การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยเพื่อให้ นักศึกษาสามารถแบ่งเวลาในการเรียนได้เหมาะสม และทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันดังต่อไปนี้

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักศึกษาในระดับอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบถึงการใช้เวลาของนักศึกษาในระดับต่าง ๆ และควรศึกษาแยกเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับการแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมในด้านการศึกษา หรือด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและมีประโยชน์ต่อการจัดระบบการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2. ควรขยายกลุ่มประชากรไปยังนักศึกษาที่เรียนในภาคปกติ จะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

3. ควรศึกษาในด้านปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาให้ละเอียดยิ่งขึ้นกว่านี้ เพราะผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้รับทราบว่าผู้เรียนมีปัญหาในด้านการใช้เวลาเพื่อ การเรียนมาก ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรแก้ว พรหมจรรย์ประวัตติ. การวิเคราะห์รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของสถานีวิทยุกระจายเสียง 5 แห่งในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2533. ถ่ายเอกสาร
- จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล. วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2538. ถ่ายเอกสาร
- ชม ภูมิภาค. การกระจายเสียงกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. 2515
- จิตติมา สุภักดิ์. การใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539. ถ่ายเอกสาร
- ดวงใจ สิทธิไชย. การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2521. อัดสำเนา
- เต็มศักดิ์ คทวาณิช. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540. ถ่ายเอกสาร
- ทรงกลด อภิมนตรีรักษา. การบริหารเวลาของหัวหน้าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2528. อัดสำเนา
- ทรงศรี อักษรเสื่อ. สภาพการอ่านความสนใจและความต้องการในการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยอิสานเหนือ เลย สกลนคร มหาสารคาม และอุดรธานี. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. 2532

ทองสุข สัมผัสสิต. การใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2531. อัดสำเนา

นิธิพัฒน์ เมฆขจร. การศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพฯ
มหานคร. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2540. ถ่ายเอกสาร

บุญเกื้อ ควรวาเวช. "การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุศึกษาและวิทยุโรงเรียน", เอกสาร
ประกอบคำบรรยายวิชาเทคโนโลยี 312 วิทยุโรงเรียน : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. 2539

ปัทมา รอดทั้ง. การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือ
ตอนล่าง. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2540. ถ่ายเอกสาร

ปรีดา ลีมถวิล. การบริหารเวลาอย่างมีคุณค่า. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น. 2537

พัชรา ศีลรักษา. ห้องสมุดและการค้นคว้า. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน. 2521

พีระ จิรโสภิน. การรายงานช่างเชิงสืบสวนแบบประยุกต์. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการ
หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. 2538

มายาวี สมบุญ. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2533. ถ่ายเอกสาร

เมธี ปิลันธนานนท์. "ชีวิตกับเวลา," วารสารท้องถิ่น. 28(3) : 74-76 ; มีนาคม 2531

- รัชดา คลี่สุนทร. การศึกษาความคิดเห็นของผู้ฟังรายการวิทยุศึกษาในช่วงเวลาที่ขยายการออกอากาศของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2535. ถ่ายเอกสาร
- รัชนี้ ลาซโรจน์. "การใช้เวลาว่างและนันทนาการของวัยรุ่น," เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2527
- วินัย สายหงษ์. "การจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ," ใน รวมบทความการศึกษา นอกโรงเรียน. เล่ม 4 หน้า 10. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2532
- วรเทพ สวัสดิ์ , ศิริวรรณ สร้อยแสน และรัตนา อุบลสิงห์. การบริหารเวลา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. ม.ป.ป.
- วิวัฒน์ พวงมะลิ. "เทคนิคการบริหารเวลา," วารสารการศึกษา กทม. 13(39) : 17-18, มิถุนายน 2533
- สมบัติ กาญจนกิจ. นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2535
- สุขใจ น้ำผุด. "ค่าแห่งเวลา," วารสารข้าราชการ. 38(7) : 44-45 ; มกราคม - กุมภาพันธ์. 2536
- สุภา เอมหยวก. การใช้เวลาในการทำงานกับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2534. ถ่ายเอกสาร
- สุรัชย์ ลิกขาบัณฑิต. ความรู้เบื้องต้นวิทยุและโทรทัศน์การศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, ม.ป.ป.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจการใช้เวลาว่างและการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมของประชากรทั่วราชอาณาจักรในปี พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2540

เสกสรร สายสีสอด. การเข้าถึงสื่อมวลชนในฐานะแหล่งการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูอุดรธานี : ศึกษาเฉพาะกรณีหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2537. ถ่ายเอกสาร

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. เทคโนโลยีทางการสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
ครุศาสตร์เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. 2530

โสภภัทร นาสวัสดิ์. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนการศึกษานอกระบบที่เรียนโดยใช้รายการวิทยุต่างกัน 3 รูปแบบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2542. ถ่ายเอกสาร

อรรวรรณ วิจักขณะ. การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2538.
ถ่ายเอกสาร

อรุณประเสริฐ ไชยชนะใหญ่. การเรียนรู้เพิ่มเติมและการนำความรู้ด้านหนังสือไปใช้ของ
ประชาชนผู้ผ่านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ : กรณีศึกษาในจังหวัดลำพูน.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2531.
ถ่ายเอกสาร

Bliss, Edwin C . "Getting thing ," Reader ' s Digest. 6 (12) : 120-122 ; May, 1976

Godbey, Geoffrey and Stanley Parker. Leisure Studies and Services : An Over
View. Philadelphia : W.B.Saunders Co ; 1972

Malm, Maraerite. Adolescent. New York : McGraw – Hill. 1952

Mcknow, H.C. Audio – visual Aids to Instruction. New York : McGraw – Hill. 1949

Murray, Andrew. "The Problem of leisure Time Use by Youths," Thesis Abstract International. 27(3) : 52-60 ; March, 1988

Peniston, Lorraine C. Strategies on Time Management for College Students with Learning Disabilities. Newyork : McGraw-Hill. 1994

Uris, Auren. The Executive Desk Book. New York: Van Nostrand Reinhold. 1970

Yamane, Taro. Statistic; An Introductory Analysis. New York : Haper and Row. 1967

ภาคผนวก

ที่ ทม 1007/0๖๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ตามที่ นางสาวณนุช สุนทรศิริ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษา
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” นั้น
บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ผศ.ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และมีความเหมาะสม
อย่างยิ่ง ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเขียนปริญญานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขออนุญาตเชิญ
ผศ.ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล เป็นกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตผู้นี้

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้
ผศ.ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล เป็นกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร, โทรสาร 2584119

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. ท่านเข้าเรียนในระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ จนถึงขณะนี้ เป็นเทอมที่เท่าไร (รวมภาคฤดูร้อน)

☐ ภาคเรียนที่ 4	☐ ภาคเรียนที่ 5
☐ ภาคเรียนที่ 6	☐ ภาคเรียนที่ 7
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

2. ภาคเรียนที่ท่านลงทะเบียนเรียนกี่หน่วยกิต

☐ 6 หน่วยกิต	☐ 8 หน่วยกิต
☐ 10 หน่วยกิต	☐ 12 หน่วยกิต
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

3. ใน 1 สัปดาห์ ท่านต้องมาเข้าชั้นเรียนกี่วัน

☐ 1 วัน	☐ 2 วัน
☐ 3 วัน	☐ 4 วัน
☐ มากกว่า 5 วัน	

4. ท่านเข้าชั้นเรียนกี่ชั่วโมงภายใน 1 สัปดาห์

☐ 3 ชั่วโมง	☐ 6 ชั่วโมง
☐ 9 ชั่วโมง	☐ 12 ชั่วโมง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

5. ท่านใช้เวลาในการเดินทางมาเรียน ทั้งไปและกลับ ครั้งละประมาณกี่ชั่วโมง

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ 1-2 ชั่วโมง
☐ 2-3 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 3 ชั่วโมง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

6. ท่านมีเวลาสำหรับการเรียนภาคพิเศษมากน้อยเพียงใด

☐ มีเวลามากเต็มที่	☐ มีเวลาค่อนข้างมาก
☐ มีเวลาปานกลาง	☐ มีเวลาค่อนข้างน้อย
☐ มีเวลาน้อยมาก	

7. ท่านเดินทางมาเรียนโดยวิธีใด

☐ รถประจำทาง	☐ รถยนต์ส่วนตัว
☐ จักรยานยนต์	☐ เดินเท้า
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.)
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษา จำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเพื่อการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นฤนุช สุนทรศิริ)

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ (กศ.บป.)
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างข้อที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. วิชาเอก.....

2. เพศ

ชาย

หญิง

3. อายุ

17-20 ปี

21-25 ปี

26-30 ปี

31 ปี ขึ้นไป

4. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หม้าย/หย่าร้าง

อื่น ๆ (ระบุ).....

5. ภูมิลำเนา

กรุงเทพมหานคร

ภาคเหนือ

ภาคใต้

ภาคกลาง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออก

6. อาชีพ

ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

มีงานพิเศษทำ แต่มีรายได้ไม่แน่นอน

มีอาชีพประจำ มีรายได้แน่นอน (โปรดระบุอาชีพ).....

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ผลการศึกษาของท่านที่ผ่านมาอยู่ในระดับใด

1) พอใจอย่างยิ่ง

2) พอใจมาก

3) ปานกลาง

4) ไม่ค่อยพอใจเลย

5) ไม่พอใจอย่างยิ่ง

8. ในการใช้เวลามาเรียนแต่ละครั้งท่านได้รับประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ (ตอบ 1 ข้อ)

- ได้ประโยชน์และคุ้มค่าอย่างยิ่ง
- ได้ประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก
- ได้ประโยชน์และคุ้มค่าปานกลาง
- ได้ประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างน้อย
- ได้ประโยชน์และค่าน้อยมาก

9. ก่อนการมาเรียนแต่ละครั้งท่านใช้เวลาเตรียมตัว เช่น อ่านหนังสือ ทำการบ้าน ประมาณเท่าใด

- ไม่เคยเตรียมตัวล่วงหน้าเลย
- ใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง
- ใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมง
- ใช้เวลามากกว่า 2 ชั่วโมง
- อื่น ๆ (ระบุ).....

10. ท่านคิดว่าท่านใช้เวลาเพื่อการเรียนภาคพิเศษ เหมาะสมมากน้อยเพียงใด

- ใช้เวลาอย่างมาก
- ใช้เวลาค่อนข้างมาก
- ใช้เวลาปานกลาง
- ใช้เวลาค่อนข้างน้อย
- ใช้เวลาน้อยมาก

11. เมื่อกลับบ้านแล้วท่านมีเวลาว่างสำหรับอ่านตำราเรียนบ้างหรือไม่

- มีเวลาอย่างมาก
- มีเวลาค่อนข้างมาก
- มีเวลาปานกลาง
- มีเวลาน้อย
- ไม่มีเวลา

12. ถ้าไม่มีเวลาสำหรับอ่านตำราเรียนที่บ้าน ท่านใช้สถานที่ใดในการอ่านตำราเรียน ทบทวนบทเรียน

- ที่ทำงาน
- บนรถขณะเดินทาง
- ในห้องเรียน
- ที่ห้องสมุด
- อื่น ๆ (ระบุ)

13. ท่านใช้เวลาสำหรับ อ่านตำราเรียน โดยเฉลี่ย วันละ ประมาณเท่าใด

- ไม่ได้อ่าน
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
- 1 - 2 ชั่วโมง
- มากกว่า 2 ชั่วโมง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. ท่านอ่านตำราเรียนบ่อยเพียงไร ใน 1 สัปดาห์

☐ อ่านทุกวัน	☐ อ่านวันเว้นวัน
☐ 2 - 3 วัน / สัปดาห์	☐ อ่านทุกครั้งที่ว่าง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

15. ท่านใช้เวลาช่วงใดในการอ่านตำราเรียน

☐ ช่วงเช้า	☐ ช่วงพักกลางวัน
☐ ช่วงเย็น	☐ ก่อนนอน
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

16. ท่านอ่านหนังสือเพิ่มเติม หรือ ค้นคว้าในห้องสมุดบ้างหรือไม่

☐ เป็นบางครั้ง	☐ ทุกครั้งที่ว่าง
☐ อ่าน, ค้นคว้าเฉพาะเมื่อทำรายงาน	☐ เฉพาะก่อนสอบ
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

17. ท่านใช้เวลาใดในการอ่านหนังสือเพิ่มเติม หรือ ค้นคว้าในห้องสมุด

☐ ก่อนเข้าเรียน	☐ หลังเลิกเรียน
☐ วันหยุดสุดสัปดาห์	☐ พักกลางวัน
☐ ไม่มีเวลาเลย	

18. ท่านใช้เวลาในการค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเฉลี่ยวันละกี่ชั่วโมง

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ 1 - 2 ชั่วโมง
☐ 2 - 3 ชั่วโมง	☐ 3 ชั่วโมงขึ้นไป
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

19. ท่านใช้เวลาเกี่ยวกับการศึกษาในวันหยุดอย่างไรบ้าง

☐ ทบทวนเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง	☐ ค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด
☐ ทำรายงานกับเพื่อน	☐ ทบทวนเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อน
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

20. ท่านใช้เวลาเกี่ยวกับการศึกษาในวันหยุดประมาณวันละกี่ชั่วโมง

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ 1 ชั่วโมง
☐ 2 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

21. ท่านใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
อย่างน้อยเพียงใด

- ทุกวัน 4 - 5 วัน / สัปดาห์
 2 - 3 วัน / สัปดาห์ 1 วัน / สัปดาห์
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

22. ท่านใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์โดยเฉลี่ยวันละประมาณเท่าใด

- ไม่ได้อ่าน
 อ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 อ่านระหว่าง 1 - 2 ชั่วโมง
 อ่านระหว่าง 2 - 3 ชั่วโมง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

23. ท่านใช้เวลาอ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร โดยเฉลี่ยวันละประมาณเท่าใด

- ไม่ได้อ่าน น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 1 - 2 ชั่วโมง 2 - 3 ชั่วโมง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

24. ท่านอ่านนิตยสารประเภทใด

- วัยรุ่น ดารา -บันเทิง
 ท่องเที่ยว กีฬา
 อื่น ๆ (ระบุ).....

25. ท่านใช้เวลาสำหรับดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ย วันละ ประมาณเท่าใด

- ไม่ได้ดู
 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 1 - 2 ชั่วโมง
 2 - 3 ชั่วโมง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

26. ท่านใช้เวลาสำหรับฟังวิทยุโดยเฉลี่ย วันละ ประมาณเท่าใด

- ไม่ได้ฟัง
 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 1 - 2 ชั่วโมง
 2 - 3 ชั่วโมง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

27. ท่านคิดว่าท่านได้รับความรู้จากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
อย่างน้อยแค่ไหน

☐ ได้รับความรู้อย่างมาก	☐ ได้รับความรู้ค่อนข้างมาก
☐ ได้รับความรู้ปานกลาง	☐ ได้รับความรู้น้อย
☐ ไม่ได้ได้รับความรู้เลย	

28. ท่านคิดว่าท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชน ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนของท่าน
อย่างน้อยแค่ไหน

☐ นำความรู้ไปใช้ได้อย่างมาก	☐ นำความรู้ไปใช้ได้ค่อนข้างมาก
☐ นำความรู้ไปใช้ได้พอสมควร	☐ นำความรู้ไปใช้ได้้น้อยมาก
☐ ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้เลย	

29. ท่านใช้เวลาในการประกอบอาชีพการงานในวันจันทร์ - ศุกร์ โดยเฉลี่ย วันละ ประมาณ
กี่ชั่วโมง

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- 5 - 8 ชั่วโมง
- 8 - 10 ชั่วโมง
- 10 - 12 ชั่วโมง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

30. ท่านใช้เวลาในการประกอบอาชีพการงานในวันเสาร์ - อาทิตย์ วันละ กี่ชั่วโมง

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- 3 - 5 ชั่วโมง
- 5 - 7 ชั่วโมง
- 7 - 9 ชั่วโมง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

31. ท่านมีเวลาในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เดินช้อปปิ้ง ไปเที่ยว พบปะเพื่อนฝูง โดยเฉลี่ย
สัปดาห์ละประมาณเท่าใด

- ไม่มีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ
- 1 - 5 ชั่วโมง
- 5 - 10 ชั่วโมง
- 10 - 15 ชั่วโมง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

32. ท่านมีเวลาว่างสำหรับทำงานบ้านบ้างหรือไม่

☐ มีเวลามาก	☐ มีเวลาค่อนข้างมาก
☐ มีเวลาปานกลาง	☐ มีเวลาน้อย
☐ ไม่มีเวลาเลย	

33. ท่านใช้เวลาในการทำงานบ้านครั้งละประมาณกี่ชั่วโมง

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ ประมาณ 1 ชั่วโมง
☐ ประมาณ 2 ชั่วโมง	☐ ประมาณ 3 ชั่วโมง
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

34. ใน 1 สัปดาห์ ท่านใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด (โปรดตอบทุกข้อ)

1) การอ่านหนังสือเพื่อการเรียน	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
2) การทำแบบฝึกหัด	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
3) การค้นคว้าและทำรายงาน	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
4) การพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องทั่ว ๆ ไป	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
5) การปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียน	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
6) การอ่านและค้นคว้าในห้องสมุด	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
7) เกี่ยวเตรกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
8) การทำกิจกรรมของวิทยาลัย	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง
9) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	สัปดาห์ละ.....ชั่วโมง

35. ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อมาเรียนหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหาคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เนื่องจากการประกอบอาชีพ
 - เนื่องจากภาระในครอบครัว
 - ต้องทำงานล่วงเวลา
 - เนื่องจากต้องอยู่เวร
 - เนื่องจากปัญหาการจราจร
 - เนื่องจากระยะทางไกล
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นฤนุช สุนทรศิริ
วันเดือนปีเกิด	28 มกราคม 2515
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลมิชชั่น กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	456 ซ.สุขุมวิท 65 แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวัดธาตุทอง
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง
พ.ศ. 2537	ครุศาสตร์บัณฑิต จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทศึกษานอกระบบโรงเรียน
พ.ศ. 2544	ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.)
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ
ของ
นฤนุช สุนทรศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มีนาคม 2544

การศึกษาครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในการศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกการใช้เวลา เป็น 3 กิจกรรมหลัก คือ (1) การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิโดยตรง (2) การใช้เวลาด้วยการศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ และ (3) การใช้เวลาในกิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การประกอบอาชีพ การพักผ่อน การทำงานบ้าน และกิจกรรมสังคม นอกจากนี้ยังได้รวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษา

ประชากรเป้าหมายของการศึกษา เป็นนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,616 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มชั้นเรียนมาวิชาเอกละ 1 ห้อง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 6 ห้องเรียน จำนวน 270 คน

เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลา ซึ่งเป็นแบบเติมข้อความ และเลือกคำตอบตามที่เป็นจริง มีจำนวน 35 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยของคำตอบ

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. การใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิโดยตรง นำเสนอเฉพาะคำตอบที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละคำถาม ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.40 กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 6, ร้อยละ 44.44 ลงทะเบียนเรียน 8 หน่วยกิต, ร้อยละ 48.51 เรียนสัปดาห์ละ 2 วัน, ร้อยละ 38.88 เรียนในชั้นสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง, การเดินทางมาเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.07 ใช้รถประจำทาง ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง, เกี่ยวกับการมีเวลาเรียน ร้อยละ 46.29 ตอบว่ามีเวลาระดับปานกลาง, ร้อยละ 45.55 ตอบว่าการเรียนแต่ละครั้งได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก และร้อยละ 51.48 เห็นว่าการจัดเวลาเรียนสำหรับภาคพิเศษมีความเหมาะสมค่อนข้างมาก, เกี่ยวกับการอ่านตำราเรียน ร้อยละ 42.22 ไม่เคยเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน, ร้อยละ 46.66 มีเวลาอ่านตำราปานกลาง, ร้อยละ 51.85 อ่านตำราหรือทบทวนบทเรียนในที่ทำงาน, ร้อยละ 53.70 ใช้เวลาอ่านตำราเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน, ร้อยละ 55.55 ตอบว่าอ่านทุกครั้งที่ว่าง และ ร้อยละ 50.74 อ่านตำราเรียนก่อนนอน, การอ่านหนังสือเพิ่มเติม และ ค้นคว้าในห้องสมุด ร้อยละ 49.62 อ่านเป็นบางครั้ง โดยร้อยละ 38.51 ใช้เวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ และร้อยละ 44.44 ใช้เวลาโดยเฉลี่ยครั้งละ 1-2 ชั่วโมง, เกี่ยวกับการใช้เวลาในวันหยุด ร้อยละ 61.11 ทบทวนเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง โดยร้อยละ 43.70 ใช้เวลาวันละประมาณ 1 ชั่วโมง, สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลาเพื่อมาเรียน ร้อยละ 44.44 ตอบว่าไม่มีปัญหา ส่วนผู้ที่ตอบว่ามีปัญหา มีดังนี้คือ การประกอบอาชีพ ภาระในครอบครัว ต้องทำงานล่วงเวลา ต้องอยู่เวร ปัญหาการจราจร และระยะทางไกล

2. การใช้เวลาในการประกอบอาชีพและทำงานบ้าน ร้อยละ 54.07 ใช้เวลาในการประกอบอาชีพ 8 - 10 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 62.59 ไม่ได้ประกอบอาชีพในวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ ร้อยละ 63.33 มีเวลาสำหรับพักผ่อนหย่อนใจสัปดาห์ละ 1 - 3 ชั่วโมง, ร้อยละ 42.22 มีเวลาสำหรับการทำงานบ้านในระดับปานกลาง โดยร้อยละ 31.11 ตอบว่าทำงานบ้านโดยเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง

3. การใช้เวลาในการศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.66 ใช้เวลาศึกษาจากสื่อมวลชนทุกวัน, ร้อยละ 66.29 อ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 1 ชั่วโมง, ร้อยละ 60.37 อ่านหนังสือ นิตยสาร วารสารน้อยกว่า 1 ชั่วโมง นิตยสารที่อ่านได้แก่ นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดารา -บันเทิง และกีฬา , ร้อยละ 55.18 ดูโทรทัศน์วันละ 2 - 3 ชั่วโมง, ร้อยละ 40.00 ฟังวิทยุวันละ 2 - 3 ชั่วโมง, ร้อยละ 48.51 ตอบว่าได้รับความรู้จากสื่อมวลชนค่อนข้างมาก, และร้อยละ 61.11 นำความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชนไปใช้ได้พอสมควร

4. การวิเคราะห์สัดส่วนของการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อ 1 สัปดาห์ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ การพูดคุยกับเพื่อน (4.34 ชม.), การปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียน (4.00 ชม.), การอ่านและค้นคว้าในห้องสมุด (3.56 ชม.), การทำแบบฝึกหัด (3.27 ชม.), เที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน (3.18 ชม.), การค้นคว้าและทำรายงาน (3.06 ชม.), การอ่านหนังสือเพื่อการเรียน (3.00 ชม.), และการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (3.00 ชม.)

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะทั่วไป ได้แก่ ควรให้นักศึกษาได้เลือกเวลาเรียนได้อย่างเสรี ควรจัดให้คาบการเรียนต่อเนื่องกัน ควรแนะนำบทเรียนคราวต่อไปเพื่อให้เตรียมตัวล่วงหน้าได้ และควรมีวิธีสอนที่จูงใจ

5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เวลา ได้แก่ อยากให้เช็คชื่อท้ายชั่วโมง ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน การจราจรติดขัด ไม่มีเวลาทำรายงาน การเรียนแต่ละคาบเว้นช่วงห่างมากไป และผู้สอนไม่ตรงเวลา

AN ANALYSIS OF TIME UTILIZATION FOR LEARNING PURPOSES OF
THE UNDERGRADUATE PART-TIME STUDENTS, RAJABHAT INSTITUTE
SUAN SUNANDHA

AN ABSTRACT
BY
NARUNUCH SUNDARASIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

March 2001

This study was to analyze time utilization for learning purposes of the undergraduate part - time students, Rajabhat Institute Suan Sunandha. The research contents were classified into 3 main activities : (1) Time for studied directly, (2) Time for learning through mass media, and (3) Time for other daily activities, i.e., work, relax, house-work and social activities.

The population target of the study were teacher-students of Suansunandha Rajabhat Institute, 2-year bachelor degree and part-time program. Those students were in the first semester of B.E. 2543, and there were 1,616 in total number. The samples were drawn by randomly selected by classroom, 1 class for one major subject, and there were 6 classrooms with 270 students.

Data were collected through a questionnaire comprised of 35 items asking about time utilization concerning activities. The data were analyzed by frequency distribution, percentage and arithmetic means.

The findings were:-

1. **Time for studied directly.** As presenting only the highest frequencies of each item, and they were : 50.4% of the samples were then in the 6 th. Semester, 44.44% registered 8 credits, 48.51% took class 2 days a week, 38.88% attended classes 12 hours a week; 74.07% took public buses for transportation and took 1 hour each time in average. 46.29% could manage learning time in moderate level. 45.55% gained benefits in attending classes in a rather high level.

For reading activities, 42.22% never prepared themselves before attending classes, 46.66 could manage reading time in moderate level, 51.85 % did reading work at working place, 53.70 had reading time less than 1 hour a day, 55.55 did reading anytime available, 50.74% did reading before bed-time.

For a library work, 49.62 used library, 38.51 used in weekend, 44.44% used 1-2 hours per weekend-day.

For spending a weekend day, 61.11 did some reading with 43.70 % spend about 1 hour a day.

44.44% had no problem for time utilization. The problems mentioned by the samples were : occupation, house-work, over-time working, transportation and long distance.

2. **Time for occupation and house-work.** 54.077% spent 8-10 hours a day for occupation, 62.59 did not work in weekend days, 63.33 had 1-3 hours a week for relaxing time, 42.22% had 1 hour a day in average.

3. **Time for learning through mass media.** 66.66% learning through mass media every day. 66.29% read daily newspaper less than 1 hour a day while 60.37% read books and magazine less than 1 hour and reading about travelling, entertainment and sports. 55.18% watched TV. Programs and 40.00% listened to radio 2-3 hours daily. 48.51% gained knowledge from mass media in a rather high level and 61.11% could adapt the knowledge to daily life in moderate level.

4. **An analysis of time utilization in 1 week.** They were : talking with friend (4.34 hrs.), lessons discussing and consulting (4.00 hrs.) reading and using library (3.56 hrs.), doing homework (3.27 hrs.), hang around with friends (3.18 hrs.), doing assignment (3.06 hrs.), reading for classwork (3.00 hrs.) and joining school activities (3.00 hrs.)

5. **Problems and comment of students.**

5.1 **In general.** They were : students could manage learning time by themselves, class time should be continued, students should be advised to prepared themselves for the next classes, and should have motivated teaching technique.

5.2 **For time utilization.** They were : attendance should be checked after class, no time for lesson reading, transportation problem, no time for doing assignment, each class had long duration, and unpunctual of teaches.